Itē si haberet manus abscisas ⁊ medicus gratis vob restituere ēgtuz diligeretis eū. sicut eciā illuz qui i vtero mātis dedit vob manus. caput. oculos. merito dz diligi. Itē si stult⁹ ḋs ⁊ medicus ḡtis curaret eū ⁊c. Puer i vtero matris stultus est nō bñs aiam rōnalez. ⁊ xp̄s dat ⁊c. ḡ renouanū. Sextus modus est p̄ ꝓtemplacōez supnaturalē. p̄sone ꝓtēplative qñ ꝓtemplatur op a dei ⁊ miracula q̄ fecit tm̄ placet deo q̄ renouāt aie. Modus ꝓtēplandi p̄rio dei potenciā q̄ solo ꝗbo de nihilo cuncta creauit. Ante mūdi creatōez nihil erat nisi sol⁹ de⁹. Sz diceret aliq̄s vbi morabat de⁹. Dicendū q̄ tūc ꝗ mō eciā morat scz in camera sue eternitatis. Scdo ꝓtēplari debem⁹ finē mūdi. quō in corpe ⁊ aia habem⁹ ꝓparere i iudicō ⁊ sic timebim⁹ vtq̄ a dextris vel a sinistris illa die inueniamur. Itē debem⁹ contēplari de palacō celi. de mirabili e⁹ pulchritudine. Item cōtemplari penas miseras ⁊ figuras demonū in inferno debem⁹. p̄mitto tibi q̄ si ista diligēter ꝓsiderares pcta vitares Itē ꝓtemplari debem⁹ p̄uidenciā. quō p̄uidet aialib terre. piscib maris. ambo celi. ⁊ nob quolibet āno dat bladuz. vinū ⁊c. Itē debemus cogitare de aiabus purgatorij. de aiabus paradisi. Rogando deū vt ponat i corde hēredū ⁊ manu missor vt ꝓpleant testamētuz ⁊c. Extalib ꝓtemplacōib aia renouat. De hoc experimentū in natura de ancipitre antiq̄ q̄ non p̄t volare. ⁊ expādit alas suas ad austrū ⁊ renouabit. De hoc auctas. nū quit p̄ sapiaz plumescit ancipiter expandens alas suas ad austrū. Job. xxix.

Questio est quā deus fecit Job. Ancipiter sigt p̄sonā ꝓtēplativā volātem al' cōtemplacōis ⁊ orōis ad austr. Auster est vētus calidus ⁊ humidus. Cōtemplacō calefacit p̄ deuocōez ⁊ humectat p̄ lacrimacōez ⁊ aia renouat. Renouamini igit ⁊c. Dnica. xx. Sermo prim⁹.

Similē est regnū celor hoi regi q̄ fecit nupcias filio suo. Math. xxij.

Sermo tiz erit de sancto euāgelio hui⁹ dñi ce. Salutet ꝗgo maria. In isto euāgelio pñtis dnice sunt tria pūcta multū notabilia ad informacōnez vite nostre.

Primus ē humilitas diuinalis.

Scdus puersitas humanalis.

Tercius indignitas meritalis.

In hīs trib pūctis stat totū euangeliū et de prio scz humilitate diuīali dicit tix. Simile est regnū celor ⁊c. Primo dico ⁊c. Pro intellcū h⁹ tixātis ⁊ humilitatis diuine Sciendū q̄ incarnacō ꝓparatur mistionio. ⁊ dz matrimōniuz qz rāta fuit vnio ⁊ ꝓiunctō humanitatis cū filio dei q̄ huānitas ⁊ diuinitas nō sunt nisi vnū in supposito ypostasi ⁊ p̄sona. Non credatis q̄ huānitas sit vna p̄sona ⁊ diuinitas alia. ⁊ sicut vir ⁊ vxor. Itaq̄z iā nō sunt duo ⁊ vna caro. Math. xix. Ita deus ⁊ homo in xp̄o nō sunt nisi vna p̄sona ⁊ est articulus fidei dei. Quilz de⁹ sit ⁊ homo nō duo tm̄ ⁊ vn⁹ est xp̄s ⁊c. Mō dico q̄ in ista benedicta incarnacōe de⁹ ondit maxiaz humilitatez. Si ei vultis cogitare dei supiozitatez ⁊ excellenciā. ⁊ hōis inferiozitatez de⁹ ē altissim⁹. et sub se hz. x. gradus creaturar naturaliū ⁊ corpaliuz. ⁊. x. gradus spūaliuz.

Primus gradus creaturar spūaliū ē altior aliq̄s seraphinor. Scdus cherubinor. Tercius thronor. Quartus dnātionū. Quitus virtutuz. Sextus potestatuū. Septim⁹ ꝓnciparuū. Octauus archāgelor. Nonus angelor. Decimus aiaruz rōnabiliuz Primus ḡdus creaturar corpaliuz altior ē celuz empireū. l' primū mobile ꝓm aliq̄s phos.

Scdus celi cristallini. Tercius firmamētū. Quart⁹ est elemētuz ignis. Quit⁹ elementū aeris. Sext⁹ elementū aque. Septim⁹ elementū terre. Octauus de

dnica xx post trinitatis Sermo ii

creaturis elemētātis sensitis vt aīalibz
et volucrū. Monus de creaturis elemē-
tatis viuētibz nō sensitiuis vt arborz
Decim? de creaturis elemētatis nō hñti
bus vitā vt lapides ⁊ silīa. Nō ꝓ o est
cōpositus ex aīa rōnali ⁊ luto ⁊ sic est de
inferiori gradu creaturarz spūaliz ꝗtū
ad aīaz. ⁊ corpaliz ꝗtū ad corp?. For
mauit ei deus hoiez de limo ⁊ nō de au-
ro l' de materia celi. ꝗ terre. ꝗtū ad cor-
pus ⁊ inspirauit in faciē e? spiraculū vi-
te ꝗtū ad aīaz. Geñ. ij. Deus ꝓo altis-
simus excedēs oñs gradus creaturarū.
spūaliz ⁊ corpaliū voluit hūiliari non
recipiens creaturā spūalez nec corpalez
in altiori gdu ꝗ in minori ⁊ vltio gradu.
Jō dicit scp̄tura. Qui cuz in forma dei
esset ⁊c. Ad phil. ij. Itē nusqz ei ange-
los apprehendit ꝗ semen abrahe. Ad he-
bre. j. Nō vt melius intelligat dicatur
similitudo siue exemplū de rege volente ꝯ
here cū filia rustici ⁊ pastoris. vt exalta
ret illud genus. O qz̄ta hūilitas cuz tñ
possz cū filiabz regū ꝯhere. Ita fecit xp̄s
Noluit enī recipe creaturā spūalez nec
corpalez in altiori gdu ꝗ voluit ducere
filiā rustici ad se vt eā faceret reginā i pa-
radiso ⁊ exaltaret sup oñs creaturas.
Sponsalia h? mrimonij facta fuerūt in
camera siue palacō vteri ꝟginal'. Ps ꝗ
Dauid. In sole posuit tabernaculū suuz
et⁊c. in ps. Celi enarrāt. Nota in sole
posuit. qz sicut inf creaturas visibiles sol
est pulchor altior ⁊ clarior ⁊ ꝟtuosior.
Sic inf oñs scōs ⁊ scās dei ꝟgo Maria
est altior in dignitate. pulchor in sāc-
titate. clarior i bonitate. ꝟtuosior in be-
nignitate Et sicut sol orit de mane clar?
et pulcher sine corrupcōe. Ita ꝟgo ma-
ria genuit filiū dei sine ꝟginitatis lesione
Jō dicit In sole posuit. i. in ꝟgine ex ex-
cellencia solari ⁊ dignitate. posuit taber-
naculū suū. Virgo dr tabernaculū qz sic
tabernaculū infra se ꝯtinet dñm. Ita vir
go dei filiū. Dauid. Edificauit tabernacu
lū suuz altissim? ⁊c. Ez nupcie nō fiūt
in hoc mūdo ꝗ in celo. de hoc dic hic. Si
mile est regnū celorz ⁊c. Nota q̄ nō
ꝓpanf ille celestes nupcie hoi simplici q̄
fecit nupcias ꝗ hoi regi. Nō attendatis
ad pulchrā speculacōez vt accēdatis vos
de gla paradisi. In nupcijs regalibz nō
solū gustus ꝗ ⁊ oñs sensus saciāt. vis?
auditus ⁊c. Idē est ⁊ erit post iudiciuz
qñ corpa sil' cuz aīa erūt glosa. Ꝓio
in nupcijs regalibz saciāt visus. videdo
ornamēta pānorz vasorz auri ⁊ argenti
intrm q̄ rusticus ore apto respicit. Nō
cogitetis illud palaciū celeste quō fuit or-
natū nō p' hoies. nec p angelos ꝗ p scāz
trinitatē ⁊c. Qñ sācti videbūt oculis cor
poralibz post iudiciū mirabūt. Et dicit
xp̄s. filij ḡre nō cogitabatis q̄ iste loc?
quē ego parauī ⁊ tāto prec̄o emi pulch
rius? deberet esse. de ꝗ Isa. Tūc videb
et afflues ⁊ mirabit ⁊ dilatabit cor tuū.
Isa. lx. Si aliud nō essz nisi sola delecta
cō visus eēt inestimabile gaudiū. Se
cūdo saciāt auditus Jā sātis q̄t mistri q̄t
cātus ⁊c. in nupcijs regalibz existūt. Nō
cogitate si corde de cithara aut fistule ⁊c
tñ vos delectāt. q̄d dz esse in celo de cā
tu angelorz ⁊ ꝟginū ⁊c. Dicāt de reli-
gioso q̄. cc. ānis stetit sine cibo ⁊ potu ⁊
nō fuit antiq̄tus audiēdo cātuz angeli i
forma auicule. de isto cātu dic Johes.
Cantabāt q̄si canticū nouū añ sedez dei
⁊c. Apoc. xiij. Nota q̄si cāticuz nouuz
qz sicut cātus delectat. ita ille ⁊c Ter
cio saciāt odorat? Si ei de fiola rosa tñ
fragrāt. ⁊ de creaturis corruptibilibz orit
tal' odor. cogitate q̄lis fragrācia de xp̄i
corpe. de e? vulneribz. de corpe ꝟginis
Marie ⁊c. intrm si hic esset mō corpus
glosuz oñs traheret ad se. Nā dicit scās
Chr. exponēs Job ad hrām Job. xli. de
balena q̄ est tā magnū aīal' quō ⁊ q̄d co
medit. dicūt ei q̄ hz' antheritū valde odo
rifez ⁊ qñ vult comēdere emittit āhxlitū
et pisces veniūt ad illā fragrancā quos

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

ipa absorbet. Si ergo de tali bestia orit talis odor quid debet esse de anxietiu xpi marie. scōr. ⁊ si aliud nō esset ibi. ⁊c. Salomon qui habebat tot odores. ⁊c. qui deus dedit sibi modicū sentire de illo fumo paradisi dixit. Trahe me post te ⁊ curremus. ⁊c. cant. i. Quarto sacrat tactus. dicunt phi ⁊ alij rhetologi q̄ magis delectat sentimentū tactus q̄ alia. iō decipiūtur luxuriosi ⁊c. Dico q̄ si oēs delectationes luxurie essent in vno corpe congregate nihil essent respectu delectationis purissimi et pudicissimi corpis glorificati q̄ tanta erit q̄ nō erit in eo vena nec os nec nerui quin sentiat prinue tantā dulcedinē q̄ nō pt dici. Cogita delectationem quā habebūt angeli ⁊ virgines qui angeli cū virgibus tripudiabūt tangētes se p manus. o qualis delectatio. Auiso te vt sis bonus. De istis tripudijs dicit eccia xpo. Qui pascis inter lilia septus. i. circūdatus dxeis virginū sponsus decorus gloria. ⁊c. Dauid. Adimplebis me letitia cū ⁊c ps. xv. Delectationes huiⁿ mūdi vel sunt in visu auribⁿ vel gustu ⁊ sūt defectiue. sed in paradiso erūt pfecte et p petue in oibus sentimentis. Ideo dicit. Adimplebis me ⁊c. Intro sacrat hic gustus comedendo bibendo. ⁊c. ita in paradiso. ē enim ibi cibus ⁊ potus etiā corpalis. sed nō corruptibilis vt dicit machomettus de lacte ⁊c. qz post iudicium habebimus corpa pciosissima. Iam scitis q̄ in nuptijs regis dātur esse pciose ergo eciam in nuptijs regi eterni. certū ē q̄ in iudicio resurgemⁿ cū corpibus nrīs incorruptibilibus ⁊ habebimⁿ intestina ītus ⁊c. Et ista ītestina nō erūt vacua qz nō ē dare vacuū Ergo plēa erūt nō de vēto vl stercore vl feces siue īmūdicijs. sicut mō Et dicit scīs rho. i. q̄stio q̄ erūt plēa dulcissimo liq̄re a dō creato dāro dulcissimo ⁊ īcorruptibili. nec aliq̄s erit mācⁿ sed oēs eriⁿ in optia, ppotōe. etiā gutta erit plenū illo liq̄re ⁊ erit aby ⁊ potⁿ vtinā sentiamⁿ hūc saporē. Et de isto cibo dt xps. Ego dispono vobis sic̄ disposuit mihi pr̄ meⁿ ⁊c. Lu. xxij. Nota sicut disposuit vt. s. cū laboribⁿ ⁊ tribulatōnibus ad illud veniret. ita disposuit nobis vt cū labore ⁊ pēna ad illud pueniamⁿ Si vna gutta vt granū sinapis illiⁿ abi deus ponet in oreverō vl meo nūq̄ velle comedere. Ecce q̄re dicit Sile ē regnū celor ⁊c. Iō dicit iohānes q̄ vidit scōs comedentes ⁊ cantātes dicendo. Gaudeamⁿ ⁊ exultemⁿ ⁊ demⁿ glam deo qz venerūt nuptie agni. Apoc. xix. Dico secūdo q̄ i euāgelio tāgitur puersitas humanalis de q̄ dicit euāgeliū Et misit seruos. ⁊c. ⁊ auitare illor succendit. Hic dico ego q̄ oñditur puersitas hūanal. qz nolebāt ire ad puiuiū regis. Ista puersitas ē hodie in mūdo. Nā xps rex eternⁿ pauit nobis puiuiū nuptiarū vt dixit. O q̄t hoies maxie xpiani sūt īuitati q̄libet enim religiosus dericⁿ vel plātus pdicans doctrinā euangelicā ē nūciⁿ dei vos īuitās ad puiuiū. Et gētes excusant se tripl'r. q̄daz p indeuotōz spūalē. q̄dā p affectōz terrenalē q̄dā p indignatōez cordialē. primi rēnuūt venire. qz ad spiritualia nullā hūt deuotōz nec sentimentū. īmo dicūt. q̄d sat hō de alio mundo. De his dxij Et nolebāt vīre Attendatis si ītet vos sint aliq̄ de istis. tales sūt q̄ diligēter curāt de corpe ⁊ negligēter de aia q̄ prādiū vl cenā corpis nūq̄ obliuiscūt Et aie frequēter. aby aie ē orō dōmāe ⁊ de seroⁿ oñdat quō dāda sunt fercula aie. primo hō orare dz ⁊ mēsam bñdicere dicēdo pr̄ nr̄. i q̄ pinent septem petitōes ⁊ Aue maria attēte ⁊ deuote quēadmodū hō loq̄tur regi vl regie de sero. Et multi nō curāt nec orāt de mane nec de sero. nec orāt aī mēsam nec ante cenā. Ptē, p aie refectōe debemⁿ festa celebrare ⁊ reby dīnis ⁊ orōibⁿ q̄ sunt fercula aie ītēdere. Et, pchdoloz multi pⁿ q̄ laborauerūt p totā ebdomabā nesciūt

dm̄icam dare deo. Itē sicut q̄libēt mense lauat̄ camisia corp̄is. ita etiā aīa lauāda ē a macul'. Itē i pascate q̄libet curat vt bn̄ prandeat. sic etiā cogitare dz de aīa vt cōicet digne. Sed dicit apl's. Aīalis hō nō p̄cipit ea q̄ sp̄us dei sunt. j. cor. ij. Secūdi negligūt venire p̄ affectōz terrenalē. vt religiosi clerici vl' etiā laici qui plus delectatōes carnales diligūt q̄z spirituales. ⁊ tales de ꝯuiuio p̄adisi nō curant. Dicat̄ fabula de leone faciēte ꝯuiuiū oīb⁹ aīalib⁹. nūcij venerūt ad porcū iacentē in luto. ⁊ ex p̄te leōis īuitauerūt ad ꝯuiuiū. q̄ porcus īterrogauit si essent ibi luta. q̄bus rn̄dentib⁹ q̄ nō. rn̄t porc⁹ holo veīre. Ita accidit multis miseris luto luxurie īuolutis q̄ vt porci despiciunt gl'am p̄adisi. de istis dr̄. Illi āt neglexerūt p̄pter delectatōz bestiar̄. tales p̄dūt delectatōes angelor̄ xp̄i ⁊ virgīs q̄z noluerūt gustare de istis. Aug⁹. Impij nō senciūt dulcedinē dei. q̄z de febre īiq̄tatl' palatū cordis miser̄t. Alij nolūt ire p̄pt̄ indigētōz cordialē nūcios ip̄os vocātes ⁊ īuitātes ad huiōi nuptias verbis ⁊ fc̄is calūpniātes. de q̄b⁹ dr̄. Reliq̄ v̄o tenuerūt ꝑuos ei⁹ ⁊ ꝯtūelijs affc̄os occider̄t eos. p̄mi sūt mali ⁊ secūdi. ꝑ isti peiores q̄z īterficiūt aīas. ecc̄i. xxi. Dētes eor̄. s. obloquētiū īterficiūt aīas hoīm. Rex v̄o cū audisset irat⁹ ē ⁊ missis exercitib⁹ suis. s. angel' p̄didit hoīcidas illos. ⁊ cītatē s. istū mundū succēdit. q̄z certi sitis ꝯfragabit̄ iste mūd⁹ cito. Ignis succēsus ē i furore meo. ⁊ ardebit vsq̄z ad īferni nouissima. deut'. xxxij. Dico tercio q̄ tāgit̄ i euāgelio īdignitas meritor̄ cū dr̄. Tūc rex ait ꝑuis suis. nuptie q̄dē ⁊c̄. vsq̄z i finē. Ex ista p̄abola n̄ ītelligatl' vos q̄ aliq̄s expellat̄ de p̄adiso postq̄z ingressus ē. sic ille rex expulit illū ita ꝯditionaliter loquēdo si i p̄adiso īueniret̄ aliq̄s īp̄at⁹ expelleret̄. nō facias tu ꝯn̄am. si īp̄atus expelleret̄. g̊ nccāriū ē nob̄ vt p̄p̄emur si volum⁹ illuc ītrare. q̄d bn̄ pēsandum ē ꝯ stulticiā dicētiū. si sū p̄destiat⁹ siue fuero p̄at⁹ vl' īp̄at⁹ ītrabo. Nota q̄ i libro p̄destiatōis sil' scribit̄. tal' saluabit̄ ⁊ ex tli cā. ⁊ sil'r i li. p̄scie. tlis dānabit̄ ⁊ ex tli cā. In li. p̄des. nō solū scribit̄ petr⁹ tal' ⁊ tal' saluabit̄. ⁊ bernar. tal' saluabit̄ ꝑ sic. petr⁹ tal' saluabit̄ p̄ ieiuniū ⁊ tal' p̄ orōem. tal' v̄o p̄ cl'iam. ita q̄ sil' scribit̄ ītroit⁹ p̄adisi ⁊ cā q̄re ītrabit. multi tn̄ decipiūt̄ credētes q̄ solū nomen scribat̄ i li. p̄des. sine cā q̄d n̄ ē ver̄. ꝑ sil' totū. Itē i li. d̄ p̄des. nō solū scri. tal' dānabit̄ ꝑ ec̄ cā q̄re talis dānabit̄. p̄ sup̄biā. ⁊c̄. iō si nō vis dānari caue a cā. iō si ille īp̄atus fuit expulsus nos nō ītrabim⁹ nisi p̄p̄em⁹ nos. g̊ esto te p̄ati. ⁊c̄. mat. xxiiij. ⁊ lu. xij. p̄at̄ hō per ꝯtritōz ⁊c̄. ⁊ sic hō īduit̄ vestib⁹ nouis ⁊ efficit̄ dign⁹ ītrare ad gl'am. Explicit

De eadē dm̄ica sermo secundus.

Ecce prādium meū p̄aui. ⁊c̄. mat. xxij. Istud v̄bū recitat̄ i euāg. currētl' dm̄ce Inter alia v̄ba scā q̄ xp̄s dixit suis apl'is i nocte passiōis. ⁊ qn̄ discipuli erāt t̄stes de suo recessu xp̄s eos ꝯsolās d. Vado p̄are vo. lo. ⁊c̄. ioh. xiiij. v̄bū ē notabile et dignū mēoria. si cogitatl' ꝑ q̄d di. Nā si aliq̄s rex dz ire ad aliquē locū coīter p̄mittit aliq̄s ad p̄andū prādiū Ista p̄ctica ꝑuat̄ ⁊ rōnabilit̄ fit q̄ ꝑu⁹ p̄et hospicium dn̄o. ꝑ q̄ dn̄s vadat p̄mo ad p̄ādū ꝑuis nūq̄z fuit. īmo tal' dn̄s reputaret̄ p̄ stulto. xp̄s v̄o cū sua nimia huīlitate tenuit istū modū q̄ voluit ire p̄us ad p̄andū. iō d. vado p̄are ⁊c̄. p̄auit eī locū gl'e cū ill' cortinis tapetl' ⁊c̄ Escas īestiabiles s. p̄destiatōis gl'e. ⁊ p̄misit redire d. Iteruz veīo ad vos. Iō redit thēa. Ecce prādi. ⁊c̄. q. d. veīte ad nuptias. ad q̄s vadit hō p̄ bōa op̄a ⁊c̄. īueīo i scp̄tura. q̄ p̄auit nob̄ q̄tuor prādia. p̄mū d̄ pm̄a euāgelicali. ij. d̄ eucharistia sacrāli. iij. de grā sp̄uali. iiij. de gl'a celestiali. p̄mū dr̄ prandiū funtale. secundū dr̄ prandiū festiuale. Terciuz prādium dicit̄ sociale. q̄rtum dr̄ nuptiale. Et de q̄libet p̄t thēa

Dñica xx post trinitatis Sermo ii

bene intelligi. Ecce prandium meum paraui. Dico prio ꝛc. scz de pnia euangelicali In isto prandio esce sunt modicum aspera amare. scz opa pnialia corpi amara sunt ꝗ aie vtilia ꝛ dulcia. Primo aby ē cognicō pcōrū ꝛ defectuū ꝓpriorū quā ds hz cū intra se dicit. O miser ego sum religiosus ꝛc. ego feci ꝗ ꝛ hoc ꝛ tā male expendi tps ꝛc. Nunqꝫ aliqs faceret pniam nisi de eis hzet ꝓgnicōez ꝛ contricōez Scōs cibo est ꝓtricō qz als modicū valeret ꝓgnicō. Multi ei cognoscūt pcta sua ꝗ delcābilit illa cogitāt. Tera aby est ꝓpositū nō redeūdi ad pcta ymmo citius mori ꝛc. Quart cibo est ꝓfiteri ore oz eni ꝓpicere corrupcōez. Quintus ē afflictō corpis dicēdo dñe. castigo corp meū ne faciat ipm castigari a sagiomby inferni. Sextus ē deuota orō cogitādo q̄ videt xpm ꝛ ꝯginez. Septim ē restitucō bonoꝝ iniustoꝝ. respicite bursā ꝛ taxiā ꝛc. si est aliqd de vsura ꝛc. Octauus ē remittere iurias si vult q̄ de vobis remittat. Iste esce sunt parate i euāgelio ꝛ pnie amare sūt corpi. ꝗ magnū nutrimentū ꝛ magna refectōez ꝛ ꝓfortacōez dāt aie. Iō dauid regciando dicebat. Parasti in ꝓspectu meo mensā ꝛc Nota q̄ tribulāt me scz pcta demones. tēptacōes ꝛc. q̄ tribulāt nos. De istl es as comedit xps. qui tm nunqꝫ peccauit. Istō pndiuz dr funerale. Cōsuetudo ē q̄ qm mort dñs dom post sepulturaz parētes ꝛ amici faciūt prandiuz in q̄ non dāt precōse esce nec lete. tale prandium dr funerale. Ita de prandio pnie. Pr ꝛ caput dñs huāne nature fuit adā ꝛ moztuus fuit p pctm mortale. hos g̃ filij aici et parētes qz pctores vt adā facim pn diū pnie a xpo nob pparatuz. Nota secreta pnia dr prandiuz aut cena. qz illi pm diū faciūt vt q̄ in mane iuuētutl dāt se pnie vt religiosus iuueis. Alij cenā q̄ solū in fine qm iacēt in senecture in lecto ꝛ medicus dicit mortu ē tūc petūt ꝓfessionē ꝛc. tales recipiūt pniaz p cena. tm si ꝗ pnia ē saluāt. Sz est difficultas ꝛ difficile q̄ tūc pnt comede de cib pnie. Difficile ei est de cibo q̄ est ꝓgnicō pcōrū ꝛ ꝓpriorū defectuū comede. qz tales infirmi impediūt a cogitacōe ꝛ cognicōe peccatoꝝ doloze infirmitatl. Ite nec pnt tales infirmi facilt comede de scdo cibo istius pndtij q̄ est ꝓtricō. Nec de tercō q̄ est ꝓpositū nō redeūdi ad pcta qz impediūt hozroze mortl. Et fortassis doloz q̄ apparet in talibz est ex tiōze gelxnne. ꝛ nō ex amoze dei. Itez nec tales pnt facilt comede de q̄rto cibo q̄ est ꝓfessio ꝓpter varia impedimēta in morte occurrētia. Ideo benedcūs est ille q̄ de pnia facit prandiū ꝛ eciā cenā ꝓtinuādo ei vsqꝫ i finez Ecce q̄re dic Cū facis pndiuz ꝛc. Noli vocare aicos ꝛc. vbi poit q̄nqꝫ ꝓdicōnes ꝓsonaꝝ q̄ ñ indiget pnia. qz sāte ꝛ iuste sunt. Iusti nō indigent pnia Luce. xv. Sz si volūt facere pniaz est ad augmentū gle. Pria ꝓdicō tāgit ibi. Noli vocare aicos Isti sūt apli de q̄bz tenet firmit q̄ post recepcōez spūs sci nō peccauēt mortalt. Iō xpc vocat eos aicos Iā nō dicā vos ꝗuos. Rō qz ꝗuus nescit q̄d facit dñs eius. qz dñs nō tz ꝓsilia sua cū ꝗuis. ꝗ cū amicis. Vos āt dixi amicos qz q̄cunqꝫ ꝛc. Iob. xv. Scda cōdicō tangit ibi. Noli vocare fres tuos. Isti sūt pueri innocētes qz p baptismū facti sunt fres xpi filij eiusdez pris. xpus est filius p naturā. Isti p grāz. p istl nō est necia pnia neqꝫ eciā adultl iudeis baptizatis bñ dispositl. qz p baptismū oia pcta remittūt. Tercia ꝓdicō tāgit ibi. Noli vocare ꝓgnatos. isti sunt martires Dicūt ꝓsāguinei xpi a cō q̄ est sil qz sāguinez xpi quez tenebāt p recordacōnez miscuerāt cū sanguine suo. qz als eoꝝ sanguis nō habuissz virtutem. Iō de eis dr. Hij sūt q̄ venerāt ꝛc. Nota scz Jhu xpi Apoc. vij. Quarta ꝓdicō tāgit ibi Noli vocare vicios scz ꝓfessores q̄ totū mun

dñ vespēxerūt ⁊ vedēt se ꝓtemplacōi. di cunt vicini qz sic ille q̃ mozat ad parietē alterī? est vicin?. Sic ecia isti mozat ad parietē cuz p intellcm ꝓtemplant. recordant p memoriā. volūtate residerā vo. auriby audiēdo vba dei ⁊ corpe serui unt sibi. Quīta ꝓdicō tāgit ibi Noli vocare diuites. i. vgines. Diues est hō sui iuris. religiosus deric? ⁊c. seruās vginitatē suā diues ē. Tal' ei est totus plen? thxsauro. qz vginitas nō pt ꝓseruari sine multi vtutiby ⁊ bonis opibus ppt hoc vgines dicūt diuites. Et apls de se dicit de alijs vginibus Habem? thxsauruz istū scz vginitatl i vas fictilib?. ij. Cor. iiij. Dz q̃re dicit Cuz facis pndiuz scz pnie noli vocare aicos ⁊c. q̃ pat q̃s vocabo'. Rūt auctas p̄missa. voca pauperes ⁊c. Quatuor ꝓdicōes vocādor ponit. Pria ꝓdicō est pauper. ⁊ pauperes sunt infideles. qz lz facerēt oia boā mdi sūt sine fide ⁊ baptismo. vocādi sunt per p̄dicacōez nō p vim. Scda tāgitur ibi debiles. Isti sūt pctōres xpiani q̃ ex fragilitate carnis peccauerūt. qz lz vellēt viuere sine pctō. trī habita opportunitate nō pūt se tenere. Isti sūt vocādi ad pniaz. Iō dic. voca debiles. Tercia tangit ibi voca claudos. Isti sūt pctōres xpiani p ignorātiaz peccātes Due tibie sūt bona ꝓscia ⁊ magis scia. ⁊ q̃ peccāt p ignorātiā claudicāt tibia scie. Isto mō peccauit apls pseqēdo eciaz dei. Iō dic Ignorās feci. j. thy. j. Quarta ꝓdicō tāgit ibi voca cecos. Ceci sūt q̃ peccāt p malicia qz sciūt' esse pctū. ⁊ possent abstinere ⁊ nolūt. q̃ ecia vocādi sunt ad pniaz. Et ū xps. Nō veni ⁊c. Lu. v. Scdm pndiuz meli? ē de eucharistia sacrali. Istud p̄parauit xpc i nocte passiois in cena qm ordiauit istud scm sacrm. Debetl cogitare q̃ hostia ꝓserata ē vt scutella sup mēsaz altarl in q̃ sunt tria p̄cōsissia fercula. qd declarēt sic. Ostie qd est l' est creator l' creatura. Si creat a l' spūal' l' corpal'. de oīby creaturl tā spūaliby q̃ corpaliby excellēciores sūt ibi. Si g̃ diceret q̃s. g̃ ē excellētior creatura corpal'. si diceret q̃ sol non essz vcc. nec luā nec celū. ꝗ caro xpi formata i vtero vgis. ⁊ illa ē in hoc sacro ita ve sicut fuit i vtero vgis. ⁊ ita ve vt ē mō in celo ⁊c. Itē de creaturis spūaliby q̃ ē excellētior ceterl. Diceres forte tu q̃ michael l' gabriel. qd ñ est ve rū ꝗ excellētior est xpi aia. ⁊ illa ē ibi qz corpus xpi viuū nō est sine aia. Itē creator est de? ⁊ i ꝗ sacro eucaristie ē tota diuinitas infinita. Sacerdos qñ celebrat dz ꝓtēplari ista fercula in hostia dicē. Q quō deberet eē pinguis comedēs digne. Ecia vos laya qñ debetl coicare debetis ista considerare. de ista ꝓpbauit scptura di. Sapia edificauit sibi domū ⁊c. puer ix. Sapia. i. filius dei edificauit sibi domū scz xpianitatez. xxxiij. ānis edificauit. excidit colūnas septez ad sustinendū scz. vij cōdicōes xpianor. Pria colūna est p̄lator. Scda dnōr tpaliuz. Tercia religiosor. Quarta sacerdotū simpliciū. Quīta illor de mrionio. Sexta viduarū. Septia virginū. In istl septez eccia est fundata ⁊ parauit illa tria fercula q̃ dixi in hostia cōsecrata esse ⁊ miscuit vinū scz xpi sanguiez ⁊ posuit mensā altaris. Istud prādiuz non est funerale. sed festuale. Infra ebdomodā homo trāsit et reficitur simplr. ꝗ in die festo homo facit bonū prandiū. Ita infra ānuz homo laycus simplr trāsit non coicando. Dz i paschate est maximū festuz quietis xpi. Ideo ordinatū est vt omnes in paschate cōmunicent a. x. vel. xij. annis ⁊ supra. Sunt multi miseri qui ab isto prādio excusant se. Nota de isto prandio habetur auctoritas allegoricē. Cum esset dies festus domini factū est prandium bonum in domo Thobie. ⁊ dixit filio suo. Vade tu ⁊ introduc aliquos de tribu nostra timentes deuz omnipotentez ⁊ epulent nobiscū. Thob. ij. Nota secreta

Cū esset dies festus dñi scz resurrectio. Sz dicerz aliqs. Nōne dies ntitatis ac cū asiōis ephie ⁊ pēthecos. sunt dies festi dñi q̄ sic dico. ꝗ dies resurrectōis ē ppr diez fest⁹ xpi. rō. dies fest⁹ ē dies q̄etis. Dies ntitatis ñ fuit dies q̄etis sibi ꝗ laboris. jō stati nat⁹ fleuit. nec circū asiōis dies ⁊ sic ō aliis. ꝗ ī die resurrectōis q̄euit ī gla Jō ō illa die ōz hec dies quā fēc ⁊c. In illo die pat̄ prādiū i dei scz eccla ad qd prādiū omīs tenemī vīre. Sz scitis q̄ prādiū istd ē xpi ī gl ⁊ qūo ē veniēdū ad illd cū ōbita ꝑ pacōe ꝑuia. ⁊ accedēs oz eē ornat⁹ ⁊ vestit⁹ ñ veste auti q̄ superbie. ꝗ veste noua būuitatis nec excusat̄ q̄s si nō sit pat⁹. Jō ꝑcedūt. vij. ebdomade xl. ad se ꝑ pandū. Jtē dixit Tobias filio suo. voca aliqs de t̄bu nr̄a. ꝗ ōz xpianis. qz ꝑ baptismū sūt de gēe dei. Infideles ñ dñt cōicare. Nota timēs deū. Qlr hō secū oz examīare vitā. scdo cū ꝓfessione qñ oz cōicare Juxta ꝓsiliū apli. ꝑbet āt seipm hō ⁊ sic ō pāe illo edat ⁊ ō calice bibat. Qui ei mādūcat ⁊ bibit īdigne. iudicū sibi mādūcat ⁊ bibit. nō dijudicās corp⁹ dñi. j. ad cor. xi. Qui āt nolūt euz recipe vl q̄ īdigne r̄cipiūt nūq̄ r̄capiēt̄ ī paḋiso. ¶ Tercū prādiū ē ō gr̄a spūali Istd prādiū dat xps ꝑsoīs spūalib⁹ existētib⁹ ī gr̄a di. qz ī opib⁹ boīs q̄ faciūt sēcūt magnā ꝓsolacōz ⁊ ꝓfortacōz ī aia ꝓbi ḡ. qñ r̄ligios⁹ ī gr̄a exīs surgit ō nocte ad dicēdū matutīas ⁊c. De nocte cogitādo ⁊ ꝑtēplādo maiorē sētit dulcedinē in aia q̄z si cōedēt capones ⁊ p⁹q̄z aia sic ē inflamata. ⁊ legit illūinat̄ ⁊ ꝓsolat̄. Idē ō laicī de nocte orātib⁹ ⁊ audiētib⁹ missas ꝗmōes ⁊ ꝑtēplātib⁹ xpi natīratē q̄si viderēt ꝗgiez cū filio ⁊c. Jtl idē dicēdū ē de ꝑtēplātib⁹ xpi passioz ⁊ q̄t cō tēplacōes hñt̄ tot fercula dāt̄ ⁊c. Qñs dies paupis scz pcōris sine gr̄a dei semper mali erūt. Secura mens q̄i iuge ꝓui uiū. Prouerb. iij. Istud prandiū nō est festiuale solū. ꝗ etiā socīale qz cuiuslibet dici hō cōedit cū xpo. ō hoc figura. Dan xiiij. Dicat̄ q̄ fuit sex dieb⁹ nō mādūcās nec bibēs ꝗ orabat. Erat autē Abacuck ꝓpha ī iudea. Dicat̄ hīstoria q̄mō ꝑ angelū fuit portat⁹ ad lacū. Et exclamauit Abacuch di. Daniel fue dei tolle prandiū q̄ misit tibi de⁹. Audite pulcrū significatū h⁹ figure. Daniel amic⁹ dei significat quālibet ꝑsonā deuotā Lacus leonū ē iste mūdus in quo sunt. vij. feri leones ꝓmpti ad deuorādū puta demones qui tēptāt de. vij. pcīs mortalib⁹. Primus ē leuiatā q̄ tēptat ō supbia. Idē ō aliis Isti nō curāt vt deuorēt pcōres qz iaz sunt sui. ꝗ personas scās ⁊ deuotas puta bonū clericū vl religiosum. Inter quos ꝑsona deuota stat sex dieb⁹. Septē sunt etates Prima infancia in ista hō non timet leones. Sed in scda scz puericia qz in illa iam multi damnant̄. Tercia adolescētia. Quarta iuuētus. Quinta virilitas. Sexta senect⁹. Septīa decrepitus. Sexetates sunt periculose. Sed xpus de t̄ra ꝓmissionis mittit prandiū danieli id est ꝑsone deuote scz ꝓsolacōes spūales ⁊c. Exultent iusti in ꝓspectu dei ⁊ delectent̄ in leticia. ps Exurgat. ¶ Quartū prandiū ē aliis omīb⁹ meli⁹ scz gl'e celestis. Q q̄lia fercula dant̄ in isto prandio. Nullus intellect⁹ creat⁹ pt ꝓplxnde re vl declarare ad plenū hoc prandiū q̄ tāta ē excellēcia illoꝝ ciboꝝ. Si ō pane isti⁹ prādij solū vna mica cadēt ī ore tuo l meo. Si viueres. x. M. ānis nolles cōedere cibū pīitis vite corporeū ⁊ corruptibilez. Beatus qui comedit panē in regno dei. Luc. xiiij. De isto prādio melius tacere possum⁹ q̄z dicere. Sz recogitate q̄les escas retinuit de⁹ ꝑ se ⁊ suis. de isto prādio loqt̄ singlariter hic. Istd prādiuz ōz nuptiale. ad qd ꝓueniunt omīs ꝑ pinqui. taz ex pte sponsi q̄z ex pte sponse. Ecce prādiuz meum paui thauri mei ⁊ altilia mea occisa oia pata sunt. vīte ad nuptias. Deo ḡ. ¶ Sermo tertius.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Egressi sũt seruí eius in uias. Hec̃ ꝛ̃ verbum istud Mathꝛ.xxij. Materia huiꝰ ꝓmonis erit declarare ꝑ q̃ uiã poterimꝰ ire ad ꝓuinũ gl'e celestl materia erit vtilis ꝛc̃. Salutet̃ ꝓgo. dt tlx. q̃ fuito/res dei egressi sũt ĩ uias. Pro intellectu hꝰ thematl oꝛ declarare q̃ sũt fui dei. Et ad ꝗ sacẽdũ ẽ q̃ omꝫ creature taꝫ coꝛpa/les q̃ spũales omꝫ tã bonę q̃ male fui/ant deo aliq̃ mõ. Declarat̃ stati ĩ creaturis pnte coꝛpalib⁹. vt sũt celũ ꝛ luna sol ꝛ stelle q̃ nõ ꝑtereũt vnũ pũctũ ordinacõis diuine. Illã eandẽ regulã q̃ deꝰ dedit eis a ꝓncipio fuãt ꝛ fuabũt q̃uscꝫ aliud ꝓcipiat̃ ĩ die iudicij. q̃ñ deꝰ dicet soli sta. Sol ꝛ luna nõ hũt rõꝫ nec intellectũ ꝛ fuiũt do Jõ cãtat ecclia. cui scꝫ deo sol ꝛ oia defuiũt ꝑ tpa. Idẽ de elemẽtl aere ꝛra aq̃ igne. fm q̃litates ꝓprietates q̃s dedit eis. Nihil ꝑtereũt q̃uscꝫ hẽbũt mãdatũ ĩ oppositũ. Idẽ de aialiꝰ volucribꝰ ꝛ pisabꝰ q̃ nõ ꝑtereũt diuinã ordiacõꝫ. Jã certo tpe faciũt nidos. ducũt vꝛ oꝛes. faciũt pueros. Idẽ de plãtis ꝛ arboribꝰ q̃ fm ordiacõꝫ dei certo tpe dant floꝛes folia ꝛ fructꝰ ꝛ certo tpe dimittũt Jõ dd. Ordiacõe tua pseuerat dies etl q̃ñ oia fuiũt tibi. ps. xviij. Mõ videamꝰ q̃ño creature pure spũales fuiũt deo vt sci augeli. ꝛ aie btõꝝ iste fuiũt do qꝛ ĩ nullo discoꝛdãt a dei ordiacõe ꝛ volũtate ꝗ opant̃ ꝛ faciũt iuxta dei volũtatẽ In oib⁹ ꝓcoꝛdãt cũ deo. Jõ de eis dicit scꝑtura. Bti viri. i. ꝓtuosi tui ꝛ bti seruitui q̃ stãt coꝛã te sp. iij. Re. j. Diceret aliq̃s q̃d dicemꝰ d dẽonib⁹ q̃ sũt ĩ iferno vl' int̃ nos siue ĩ aere. Itẽ q̃d dicemꝰ de aiab⁹ dãnatl q̃ sũt creature spũales. an etl fuint deo. Dico q̃ sic licꝫ ꝓtra suã volũtatẽ. Demones fuiũt deo intantũ q̃ nõ ẽ in paꝗdiso aliq̃ coꝛona nec ꝓpriarcharũ nec ꝓphaꝛ nec martirũ nec confessoꝛ nec ꝓginũ q̃ loquẽdo de adultis ꝛ cõiter q̃n ꝑ demones sit fabꝛicata. diceretl vos ꝛ q̃ño ꝑt ꝗ eẽ. Dico q̃ ꝓtradicẽdo ꝛ resistẽdo diaboli tẽpta cõib⁹ fabꝛicãt coꝛone. licꝫ q̃ñ diabolꝰ tẽptat ipẽ intẽdat fabꝛicare cathenã q̃ ĩhat ꝓis ad iferũ tũ q̃ñ ꝓdic̃ hõ tẽptatꝰ tẽptacõi efficãt coꝛona ꝑt ĩtẽcõeꝫ diaboli. Auctas dd Sup̃ doꝛsũ meũ fabꝛicauerũt pctõꝛes scꝫ dẽones obstiati. glo. coꝛonã. licꝫ diabolꝰ intẽdat fabꝛicare cathenã q̃ trabat ad iferũ ꝛc̃. et nõ ẽ modicũ fuiciuꝫ illd Btũs vir q̃ suffert tẽptacõꝫ q̃ñ ꝛc̃. Jacobi. j. Itẽ si q̃rat̃ an aie dãnate fuiũt deo. Dico q̃ sic. Dicas mihi q̃le fuiciũ faciũt regi vl' dño suspẽsi ĩ furca Dico q̃ magnũ qꝛ oñdũt iusticiã dñi. Q̃ñ ei suspẽsi inueniũt ĩ aliq̃ pꝛia stati dꝛ iste dñs ẽ iustus. qꝛ suspẽdit criminosos. Q̃ñ ꝓo nõ inueniunt̃ suspẽsi vl' oẽs sũt sci ꝛ boi ꝛ iusti qd freq̃nt̃ nõ ẽ ꝓx. vl' iusticia nõ fuat̃. Ecce q̃ño suspẽsi fuiunt dñis ꝛ etl ꝓib⁹ qꝛ q̃ñ videt̃ suspẽsus q̃nt̃ q̃re fuit suspẽsus. dꝛ ꝓpt̃ furtũ ꝛ q̃libꝫ dt ĩt̃ se. ego cauebo mihi. Eodẽ mõ aie dãnate oñdũt dei iusticiã ꝛ ĩ ꝗ fuiũt sibi ꝛ nob⁹ q̃ñ ei nos oculis aie videmꝰ suspẽsos ĩ inferno male factoꝛes tũc a pctis reuocamur. Dicat̃ d magꝫtudie pene iferni ꝛ q̃ño demones ꝛ aie dãnate detinẽt̃ ꝓt̃ eoꝝ volũtatẽ in igne ꝛ ab igne iferni. de ꝗ vide. be. thꝰ. j. pte. q̃s. lxiij. ar. iij. Et in q̃rto scꝑto dis. xliij. O bõe gẽtes ista pẽsare dẽtl. qꝛ ꝗ hõ coꝛrigit vitã suã qꝛ q̃ñ hõ vidꝫ ista ꝓtẽpsãdo vl' audit ĩ fmoib⁹ seu legit dt Omiꝗ si ego facerẽ hoc ita essꝫ d me. sic hõ refrenat suas malas inclĩacões Jdo magnũ fuiciũ faciũt deo qꝛ magnũ fnicium facit regi q̃ poꝛtat suũ vexillũ in bello dãnati ei poꝛtãt vexillũ iusticie dine. iõ dd Cõuertẽt̃ pctõꝛes ĩ ifernũ scꝫ cogitãdo. Mõ videãꝰ de creaturl q̃ hũt coꝛpꝰ ꝛ aiaꝫ q̃ño fuiũt deo. Dico q̃ õs creature bũiane tã bone q̃ male fuiũt do aliq̃ mõ. De boꝫ ñ ẽ dicẽd. qꝛ rcta ꝛ sca ĩtẽcõe fuiũt do. q̃cq̃d ei cogitãt dsiderãt

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

loquunt⁹ ⁊ opant⁹ totuꝫ ordinat ad glaꝫ
dei. dicē dn̄o. dn̄e Ego sum captiuus vr
et ex debito teneor vobis fuire placeat
tn̄ vob⁹ q̄ si ego fuio vobis bn̄ det mi
hi coronā ⁊ regnuꝫ vr̄m. Iusti āt in per
petuuꝫ vivet ⁊c. Sap̄. v. De malis āt
hic est difficultas Et dico q̄ mali hoīes
in pctis viuētes faciūt deo magnū serui
cū nō ex eoꝝ intencōe qz nō est recta. iō
peccāt. ꝗ ex supnaturali dei ordinacione
Dicit Aug⁹. i enchxridion. i. in libro ma
nuali q̄ deus nō p̄mitteret aliqd̄ pctm̄ fi
eri si nō eliceret inde mal⁹ bonū. Dicat⁹
ꝗ historia de ioseph. cui reuelauit de⁹ q̄
eēt dn̄s frm̄ suoꝝ ⁊ ipe reuelauit frib⁹
suis, ꝓter qd̄ frēs ei⁹ occidere eum vole
bāt ⁊ vendiderūt eū ⁊c. dixitq̄ frib⁹ suis
Nolite timere. nō em̄ possum⁹ resistere
voluntati dei. vos cogitastis de me ma/
lū ⁊c. ptz g̃ qūo de pctis elicit bona alr
nō p̄mitteret ea fieri. Iudei eciā qn̄ iter
fecerūt xp̄m magnū pctm̄ fecerūt ⁊ maluz
opus ⁊ pessiā intēcōe fecerūt ꝗ magnum
fecerūt deo ⁊ nobis fuiciū qz ex illa mor/
te saluam̄. Sz qz ipi iudei mala ⁊ puer
sa intencōe fecerūt. nō meruerūt. imo g̃uit
peccauerūt. Idē de tyrānis q̄ inficiendo
martires magnū fuiciuꝫ faciebāt deo et
scis martiribꝫ. nō tn̄ rcā intēcōe. iō pecca
bāt. ptz g̃ q̄ boni ⁊ mali fuiūt deo. De
mal⁹ dr̄ xp̄s. Seruū inutilē eicite in tene
bras exteriores mat̄h. xxv. Cū g̃ dr̄ tlx
ma Egressi sūt serui ei⁹ i vias. de bonis
et malis fuis loquit⁹. qz boni fui oēs va
dūt p viā. Nō vidēa⁹ in q̄s vias exierūt
Tres vias inueni p q̄s vadunt oēs fui
tores dei boni ⁊ mali. Prima ē scādalo
sa. Scēa via est piculosa. Tercia via ē
virtuosa. Per duas p̄mas vadūt mali
p terciā aūt vadūt boni. Pria via ē scā
dalosa. p istā viā vadūt hoīes religiosi
clerici ⁊ layci. q̄ nō solū peccāt ⁊ sūt mali
in se. ꝗ etl̄ sunt alīqs i exēplū ⁊ cā scādali
Ista via est mala q̄ ipi elōgant⁹ a deo ⁊
scādalosa. qz fūt cadere ⁊ peccare alios.
Sicut saxū de mōte descēdēs lapides si/
bi occurrētes secū p̄cipitat. Ita qn̄ aliq̄
psona. s. de statu magno i dignitate l'scia
cadit sol⁹ incipit cadere. Sz exēplo eius
multi cadūt i pfundū iferni vbi grā. qn̄
aliqs hō notabil' cadit i pctō pōpe elacō
nis ⁊ supbie stati p̄cipitat sibi occurrētes
qz stati dicūt ⁊ q̄re ego nō facio sicut iste
Idē de mulieribꝫ qn̄ videt aliq̄ incipiē
tē pōpā i ornatu cauda manic. ⁊ hmōi.
dicūt alie. O q̄ pulchra ē ista. ita faciā
et sic p̄cipitant Idē de pctō auaricie qn̄
vos videtl aliquē diuitē dicitl. qūo iste
Gregauit ⁊ dr̄ vob⁹ q̄ mutuauit. x. florl
p. xij. vel emit ad vātagiū p mīor pcio
vl' vēdebat pl⁹ ꝓter dilacōem solucōis
dictl vos O ita faciā ego. ⁊ qn̄ replxen
dunt⁹ vsurarij. trīdent tal' bon⁹ hō ul' de
ric⁹ fāt ꝗ idē. ꝗ est dr̄e q̄ ille vos p̄cipi
tāt. Idē de luxuria. Si aliqs plat⁹ cleri
cus vl' religios⁹ tenet concubinā dr̄ laycus
iō bn̄ possū tenē ⁊c: Ecce qūo eoꝝ ma/
lo exēplo multi p̄cipitant. Idē de pctō
gule. i collacōe i ieunijs eccie comedūt
panē qn̄ replxendūt⁹ dicūt ego facio vti
talis plat⁹ faciebat Dicat⁹ qūo nō ē fiē/
dū ⁊ assignet⁹ rō. Alij dicūt Melior ē
eleōsina q̄ ieunū. ꝗ ego dico q̄ melior
ē obia q̄ eleōsina vl' ieunū. Itē multi
nō ieunāt ieunia eccie. ⁊ si replxendunt⁹
dicūt. talis cleric⁹ ul' religios⁹ nō ieuna/
uit. ꝗ tn̄ est dicere q̄ ille vos p̄cipitauit
Mirabile ē q̄ pctōr nō vult sol⁹ ire ad
ifernū qz vn⁹ p̄cipitat aliū Nō tn̄ q̄ sic
pu⁹ lapis sol⁹ cadit ⁊ nō p̄cipitat alios
sic nec psone pue. Sz magni lapides. i.
psone notabiles exēplo malo multos p̄
cipitāt. Auctras greg⁹. dr̄ velxment⁹ cul
pa i exēplū extēdit⁹ cū pctōr p reuerēcia
ordis honorat⁹. de q̄ dd̄. ꝗ via illoꝝ scā
dalū ⁊c. Scādalū pctōribꝫ sp̄. actiue ⁊
alīqs passiue. s. dānati. Nota puersi nec
corde cogitando ⁊c. Sed post in iferno
pfitebunt⁹ coacte veritatē i ore suo ꝓpla
cebūt deo nō corde nec ope ꝗ ore qz co
acti tormētl pfitebūt pctā q̄re sūt dānati
damnati em̄ in iferno videt sanctos nō

cū delectatōe ꝫ ad eoꝝ maiorē dolorez
Et qñ vidēt illos q̄ in ꝫ mūdo fuerunt
pctōres ꝫ fecerūt penitētiā dicūt O mi
ser Si ego fecissē penitētiā sic potuissez
fuisse salu⁹. et sic dicit veritatē ⁊ placz iu
dici sic tales ore suo ꝯplacent deo. Verbi
grā Qñ sup̄bꝫ videt paulū q̄ fuit sup̄
bꝫ Omnis ⁊ sic de alijs pctis ⁊c̄. Sed
qñ inueniēt se in igne ⁊ leuāt oculos ⁊
vidēt mariā magdalenā ⁊c̄. Dicēt. O
miser si dimisissē luxuriā ⁊ sic d̄ alijs pec
catl dicēdū est De ꝫ auc̄tas. Loquens
scriptura de dāpnatl dicit Vidēs scz be
atos turbabūt̄ tiore horribili dicentes.
Ecce qūo ꝯputati sūt iter filios dei Er
rauim⁹ a via veritatis ⁊c̄ Quid nob̄ ꝓ
fuit sup̄bia aut diuitiaꝝ. Jactātia q̄d cō
tulit nob̄ Trāsierūt oīa illa tāq̄ vmbra
⁊ in malignitate nr̄a nos ꝯsūpti sumus
Talia dixerūt isti ī īferno Sap. quīto
Propterea cuilibet d̄r. in via ruine non
eas ⁊ nō offēdas in lapides nec credēs
⁊c̄ Ecc̄i. xxxij. Per istā viā scādalosaz
null⁹ vadit ad p̄adisū ¶ Scd̄a via ē p̄i
culosa nō tñ scādalosa p̄ istā vadūt reli
giosi q̄ nō hñt malam intentōez ꝫ ⁊ nol
lēt alios scādalizare ꝫ vellēt habere ho
nores sine pctō Ista via nō est scāda
losa ꝫ ē p̄iculosa qꝛ de c. fortassis vel sal
tem de multis nō vadit vn⁹ ad p̄adisū.
Verbi gr̄a si homo sīplex ponit in corde
suo habere regimē tl̄is ponit se in p̄iculo
aīe ⁊ corp̄is qꝛ hodie vix est aliq̄s suffi
ciēs in ꝫ mūdo ad gubernādū aīaz suaz
qūo tunc alios gubernabit Ecce q̄le p̄i
culū est Sicut ille q̄ nesciret regere bar
cā. i. p̄uā nauiculaz vellet regere mag̃z
nauē. p̄ua nauicula est corp⁹ ꝓpriū l' do
m⁹ ꝓpria. mag̃ est cōmunitas ⁊c̄ Si ista
cogitarent fugerēt qñ debēt eligi ⁊ etiaz
appellarēt De via hac scz p̄iculosa q̄ ā
bulam⁹ aoscōderūt sup̄bi laqueū mihi.
p̄s. cxli. Dicat̄ hic ꝙ accidit sabandie de
q̄dā clerico desiderāte honores qui fuit
fact⁹ ep̄⁹ taratāsie ⁊ post ꝯgregauit pec
cunias ⁊ dedit se delicijs ⁊ tādē a scutife
ro fuit iugulat⁹ ⁊ dep̄dat⁹ Iste ābula
uit p̄ viā p̄iculosā Nota de beato ātho
nio qñ vidit totū mūdū laqueis plenū
⁊ q̄rēti sibi q̄s posset euadē Respōsū ē
diuinit⁹ hūilitas Sicut em̄ pisciculi eua
dūt retia q̄bꝫ magni pisces capiūt̄ ⁊ reti
nēt̄ sic hō hūilis ī sīplicitate p̄manēs p̄i
cula diaboli euadere p̄t Jō dauid Cus
stodiēs p̄uulos dñs hūiliat⁹ sū ⁊ libera
nit me p̄s. cxiiij ¶ Tercia via est v̄tuosa
quā trāseūt illi q̄ nō curāt de mūdanis
r̄bꝫ. ꝫ ꝯuiūt deo ⁊ faciūt bō op̄a ardent̄
ꝯterūt̄ d̄ pctis ꝓponūt nūq̄ pccāre. ꝯfi
tēt̄ satisfaciūt ⁊ remittūt iniurias. Ista
via ducit ad p̄adisuz de ista via. auc̄tas
Deduxit eos ī via mirabili ⁊ fuit eis in
velamēto diei. sapiē. x. Ad lr̄az d̄r de fi
lijs israhel Allegorice aūt d̄ istl q̄ ambu
lāt p̄ istā viā q̄ q̄druplicit̄ ē mirabil' ad
īstar vie filioꝝ israhel Mirabile em̄ eēt
si falco cui ligaret̄ ī pedibꝫ lapis magn⁹ ꝙ
possꝫ ascēdē Ita d̄ aīa leuior falcone cui
alligat̄ essēcialit̄ on⁹ carnis. mirabile ē
ꝙ p̄t celū ascēdē. iō d̄t deduxit eos ī via
mirabili Primo fuit via iudeoꝝ mirabil'
cū d̄t Fuit ill' ī velamēto diei Dicat̄ de
nube refrigerāte ardorē sol' filioꝝ israhel
ī deꝫto Istā gr̄az fecit de⁹ p̄sonis ābu
lātibꝫ p̄ viā v̄tuosā Nubes refrigerās
ē tēp̄antia ꝯ ardorē ꝓsp̄anciū honoruz
diuiciaꝝ ⁊ deliciaꝝ v̄tuosi em̄ nō calefi
unt de honoribꝫ īmo dicūt Nō nob̄ dñe
nō nob̄ ꝫ noī tuo da gl̄az In diuicijs ñ
apponūt cor Juxta illd̄ Diuicie si afflu
ant nolitē cor apponere p̄s. Et de deli
cijs cibi ⁊ pot⁹ solū recipiūt necessitatez
Scd̄o ⁊ ī luce stellaꝝ nocte. Dicat̄ de
claritate sup̄ filios israhel in via deꝫti cū
fuissēt̄ īter bestias ꝫp̄ētes leones vrsos
Ita p̄sonis v̄tuoꝫ de⁹ dat lucē paciēcie
cū sint int̄ bestias aduersitatū ne errēt ī
via p̄ īpaciēciaz. dauid sol. scz ꝓsperitatl
nō vret te neq̄ luna scz aduersitatis per
noctē Tertō Et transtulit illos p̄ mare

rubꝝ. dicat qñ ex vna pte erat mōs altissim? ītro ppl's egipciac? inseqūns filios istl' ad aliā partē mare rubrum q̄ de? aperuit ⁊ transierunt. Istud mirabile facit deus personis virtuosis. quia per mare rubrum scilicet memoria passionis cristi transeunt sine tedio suam penitenciam hic est qui venit per aquam ⁊ sanguinem p̄ma Jobis secūdo. ¶ Secūdo ⁊ transtulisti eos per aquā niniaz hoc fuit ā flumine iordanis. Dicatur quomodo aqua stetit faciens murum. Ista mirabilia facit deus personis devotis quando dat eis habundanciā lacrimarum in oculis ex peccatis, p̄rijs ⁊ aliorum. quia quando vident peccatores non indignantur sed cōpaciuntur eis dicendo. domine conuerte eos. Si mihi dedisses illam temptationem fuissem fortassis factus prior. Viaz sapiencie monstrabo tibi. ⁊ ducam te p̄ semitam equitatis quas cum ingressus fueris. non artabuntur gressus tui ⁊ currens non habebis offendiculum. Deo ḡ

¶ Dñica vicesima. Sermo quartus.

Non quasi insipientes sed vt sapientes. ad Ephesios quinto.

Pro huius verbi declarationis sciendus est. q̄ deus inter istum mundum presentem ⁊ alium facit talez dīam. q̄ in hoc mundo boni ⁊ mali. sapientes ⁊ stulti. stamus insimul in vna villa domo collegio vel monasterio. sed in alio mundo mali separabūtur ab bonis singulariter in iudicio. Tunc omīs boni iusti ⁊ sapientes collocabunt in celo. ⁊ omīs mali iniusti stulti in inferno. Nota de hoc similitudinem. tempore eīm messis in area totum est scilicet granū cum paleis. sed dominus cum vna palea separat postea granū a paleis. ita faciet deus. Cogita q̄ iste mundus sit tanq̄ vna area in qua omīes sumus mixti. Sed veniet dñs aree cum pala sue infinite potestatis ⁊ separabit granū id est sapientes a paleis ⁊ collocabit in gnarijs id est ordinibus angelorum. paleam vero mittit ad cōburendū in igne inferni. De hoc Auctoritas. Dixit Johes baptista de cristo. Venturus est sp̄ xp̄s. cuius ventilabium in manu sua ⁊ permundabit aream ⁊ cōgregabit triticū suum in horreum suum. paleam autez igne comburet inextinguibili. Matthei.iij. Ex ista declaracōe habemus q̄ nullus insipiens intrabit paradisū s̄ ibūt insipiētes in infernū. Qm̄ nō habuerūt sapientiā p̄ierūt, p̄t̄ suā insipientiā. Baruch.iij. Propter hoc apl's auisando nos. dt in thema Nō q̄si insipiētes ⁊c. Pz thema. In quo apl's dat nob duas doctrinas. Prima ē negatiua cū dt. Nō q̄i insipiētes. Secda affirmatiua cū dicit s̄ vt sapiētes. Hodie erit s̄mo de negatiua. alia die de alia. Nō oz ostendere q̄t sunt species stulticie vt caueamus eas ⁊ philosophice notatur sic. Prima ē frenesis. Secda epilencia. Tercia demonia. Quarta rabies. Quīta insensibilis Sexta furia. Septia ebria. Septē sunt sicut septē pctā mortalia. Jō vt caueam? dicē thema. Nō q̄si insipiētes. s̄ vt sapientes. Pria q̄ spēs stulticie ē frenesis. ita notatur a phisicis/quando eīm febris ascendit in capite ⁊ pturbat imaginacōem ⁊ homo loq̄t̄ stulticias. tūc dr frenetic? Ecce b̄ petrī supbie q̄ nil' aliū est nisi febris q̄ ascēdit ī capite qñ hō sumit ⁊ supbit. de bois tpalib vl' etl spūalib dicēdo Ego sū tūc ⁊c. Ecce estl frenetic? ⁊ loq̄mini vt stult?. despiciēdo omīs alios. etl pentes ⁊ dños imo ⁊ deū Ecce frenesis qz ñ respicit de q̄b loq̄t̄ qz tā de bois q̄ de mal' amicl ⁊ inimicl. de scis ⁊ de deo. De tūc dt scptura Qui cū cognouisset deū ⁊c. vsq̄ facti sūt. ad rom̄. j. Cōt̄ istā stulticiā dñt, puidere rectores ville. qz sicut stult? ligat̄ sic frenetici ⁊ supbi blasphemātes ligādi sūt cathena fortl ordiacōis ne s̄ ardua ⁊ bōa pena ds sic blasphēat̄

2a ¶ Secunda est epilencia scilicet mor-
bus caduc⁹. quia in cella cerebri genera
tur vna gutta ex bulicione stomachi ⁊ ca
lore cordis. Et qñ illa gutta est frigida
cadit super telam cordis ⁊ tales tñc ca-
dũt in trã ⁊ voluũt se ⁊ pdũt ĩtellectũ.
Ecce h̄ pctm̄ auaricie q̄ ascendit ad cere-
brũ qñ dr̄ p certo ego volo ditari. Dein
de cadit super cor cogitando ⁊ dicendo. si
ego volo viuere plane de meis redditib⁹
vl' possessiõib⁹ ĩ fine ãni nihil hẽbo sup
fluũ ⁊ sic nihil dimittã filijs. scio q̄d faciã
p̄stabo ⁊ mutuabo. x. florl. p. xij. vl' emã
ꝓpter solutõis anticipacõ ꝓ minori pre
cio. ⁊ vendam plus ꝓpter solutionis dila
tionẽ. ⁊ sic cadit in t̄ra ⁊ maculat se. im-
mo etiã iam capellanie ⁊ cõfraternitates
cadunt in terram p vsurã. Ecce epulen-
cia. Si vis emere cẽsus tñc vide ꝙ duo
ibi concurrant. ¶ Primo ꝙ sit vera em-
ptio. ¶ Secundo ꝙ precium sit iustum.
Nonne stultam fecit deus sapientiã hu-
ius mundi p̄ma ad Corintheos primo.
Tales mundani dicũtur sapientes. quia
sciunt congregare. sed reuera epilencia
sunt. In hac etiam stulticia sunt lusores
quia omnes habent radicem in auaricia.
Rõ quia quilibet vult bona alterius lu-
crari. Ideo medicina huius morbi cura-
tiua est ordinatio sub certa pena ne quis
decetero ludat. Maledictus est qui lu-
dit taxillando qui respicit qui prestat tax
illos domũ seu pecunias Ergo non qua
3a si insipientes ⁊ cetera. ¶ Tercia est de-
monia. ille qui habet demonium in cor-
pore dicitur demoniacus. nec ostenditur
subito. sed quando coniuratur tunc per-
dit intellectum. Ecce demonia. Ecce hic
peccatum luxurie. Ratio quia luxurio-
sus semper habꝫ demonez secum. ex quo
est habituatus in illo peccato. sed non co
gnoscitur quousq̄ habet occasionem. tñc
enim nec respicit ꝑentelam nec amicos
nec honorem nec quemquã. Animalis ho
mo id est bestialis nõ percipit ea que spi
ritus dei sunt. Stulticia enim est illi pri
ma ad Corintheos secundo. Tales non
intrabunt paradisum quia deus non vult
porcos immundos in paradiso. Iura p-
mittunt lupanaria. quia ad portam ciui-
tatis in remedium infirmitatis. sed non
particularia in laqueum in hospicijs seu
alijs domibus ⁊ cetera. Ideo contra ta
les demoniacos. necessaria est cathena
ordinationis qui ligentur vt scilicet non
teneatur nec permittatur extra cõmune
lupanar aliqua putana notoria ꝙ nulla
potest tergiuersatione celari. Ex hoc se-
quitur ꝙ nullus homo vxoratus nec de
4a ricus audebit tenere concubinã. Quar
ta est rabies. Sunt aliqui stulti qui nul-
li nocent nisi sibijp̄is. quia seip̄os come-
dunt ex rabie. Ecce peccatum inuidie.
O quot rabidi sunt in mundo. Omnes
quotquot inuident proximo rabidi sunt.
quia illa inuidia non nocet nisi sibijp̄is.
qui quando vident prosperitatem proxi
mi. in diuicijs vel honoribus in officio ⁊
cetera. venit illa rabies inuidie quia seip
sos comedunt cum deberent pro illo ora
re dicendo. O domĩe conseruetis sua bo
na ⁊ detis mihi necessaria quia sum crea
tura vestra hac infirmitate grauantur.
Multi xp̄iani qui inuidentes legi Ihesu
christi. volunt seruare legem infidelium
iudeorum. seruantes sabata ex quadam
epistola q̄ꝫ dicũt descendisse in altari san
cit Petri de celo Rome. ymmo descen-
dit de inferno. Item mulieres post par-
tum stant quadraginta dies sicut virgo
Maria. ergo filijs vestris debetis dare
circumcisionem. id est bonam informatio
nem refrenando eos a vicijs. Non circũ
cisionem materialem qua Christus fuit
circumcisus. quia modo in lege nostra
vim regenerativam non habet. Sed lo-
co eius dñs nr̄ Ihesus christus instituit
baptismũ sine quo nullus saluari potest.

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

Item obseruant auguria Ideo scriptu-
ra Stulti ea que sunt sibi noxia cupiunt
⁊ iprudentes odibūt scientiaz. puer. x.
Contra istā stultitiā rabiei fiat ordina-
tio ꝓtra diuinos ⁊c̄ Quinta est insensi-
bilitas a qua dicit̄ isensat⁹ Ista est stul-
titia puerorū ⁊ etiam senoꝝ ex antiqui-
tate pueri em̄ recipiūt q̄cq̄d eis dat̄ nec
scīūt discernere int̄ bonū ⁊ malū vt pz
de puero qui recipit prunā ⁊ mittit subi
to in ore qui facit excessū in cibo vel potu
inebriādo se insensat⁹ est. Ecce h̄ pecca
tū gule qua ꝓcedolor multi laborant ⁊
infirmant̄ Quare hodie sunt tot infirmi
⁊ cū malis oculis rubicūdis guttosis ꝓ-
fecto plurimi t'les sūt ex superfluitate cibi
⁊ pot⁹ Tales insensati sūt vt pueri Da
uid ⁊ho cū in honore esset ⁊c̄. immo peior
factus est iumēt'. ps. cxl viij. Cōtra hoc vi
cū fiat ordinatō ne aliq̄s de villa bibat
in taberna. nec tabernari⁹ in dūica ante
missā apiat tabernā Sexta est furia Fu
rios⁹ autē non respicit q̄d facit sed pcu-
rit a dextris ⁊ a sinistris. nullum reuerer̄
Ecce h̄ pcm̄ ire Quia iracūd⁹ p corp⁹
meū iurat. ego vīdicabo me ⁊c̄ Ista ē fu
ria ⁊ ira vindicatiuoꝝ qui non volūt p-
cere nec remittere nec ꝓmittūt q̄ alij re
mittāt qz statim videbit eos. dicētes q̄d
facit ⁊c̄ Stult⁹ popul⁹ me⁹ me cogno
uit filij insipiētes sūt ⁊ vecordes Jere.
iiij. Nota vecordes. i. furiosi Curat̄ hoc
infirmitas remittēdo ⁊ faciendo pacē nō
sustinendo parcialitates ⁊ discordias
Septima est ebria. ab ebrietate dicta.
Ebrius em̄ est stultus nihil ꝓt facere. ñ
habet remediū nisi dormire Ecce h̄ pec-
catū accidie Accidios⁹ autē nō curat de
opibus meritorijs pdit tēp⁹ tā ꝓciosuz
q̄ d⁹ nobis dedit ꝓmeredo in feria hu
ius mūdi. de talib⁹ dicit ꝓphēta Sapiē-
tes sūt vt faciant mala bene autē facere
nesciūt Jere. iiij. Non sūt pigri in dūica
ire ad bordellū ſ nō ad ecclesiaz Nota
ꝓtra fractores festiuitatū Jō fiat cathe-
na ordinatōis ad ligandū istos stultos
ne in die festo audeant facere barbiton-
surā nec emere nec vendere merces nec
laborare ⁊c̄ Nota quasi insipientes ⁊c̄.

Sermo quintus

Non quasi insipientes sed vt sapientes ⁊c̄ ad Ephēseos. quinto

Istud verbum
habet̄ textualiter ⁊ recitatiue in epistola
currenti dūice Pro declaratione huius
thematis ⁊ introductione materie p̄dicā-
de Sciendū q̄ inter alias virtutes ⁊ o-
pera virtuosa necessaria nobis ad haben
dū in hoc mūdo gratiā diuinalē ⁊ in alio
gloriā celestialē est virt⁹ sapientie sine
qua non p̄t hic haberi gratia nec in alio
gloria Primo enim in hoc mūdo est no
bis necessaria virt⁹ sapientie ad habēdū
gratiā ⁊ amorē dei Ratio quia natura-
liter similitudo est causa amoris sicut dis-
similitudo est causa diuisionis. Hoc po-
testis videre in animalib⁹ Unde si essēt
hic multa animalia diuersaꝝ specierum
mixtim congregata statim separent se se
orsū illa de vna specie seorsū de alia spē
Item vos de matrimonio si haberis multos fi
lios licet omnes diligatis pl⁹ tamē vob̄
similē magis Idē mater de filiab⁹ Ideo
dicit scriptura Omne animal diligit si-
bi simile omis caro ad similē sui ꝓiūger̄
Eccli. xiij. Cū ergo xp̄s sit vera ⁊ eterna
sapientia dei patris. auctas. Nos p̄dica-
m⁹ xp̄z crucifixū. dei virtutē ⁊ dei sapiēti
am j. ad cor. primo Ideo ex ratōe iā dic-
ta. si vis amari ab eo. habeas sapiēciā vt
sis sibi simil' Stulti em̄ ⁊ indiscreti non
diligūt̄ ab eo Neminē diligit de⁹ nisi il-
lū qui cū sapiētia habitat Sapi. viij. Se
cūdo ad habēdū gloriā celestem in alio
mūdo est nob̄ necessaria sapiētia Rō qz
qñ de⁹ dat gloriā alicui aie. magis mensu
rat gloriā ꝓm bñ opata q̄z ꝓm bō opa
Multe psone bñt ⁊ faciunt bona opa
tū nō bñ faciūt seu opantur in grā. dare

eliam ē bonū op⁹. ꝫ nisi fiat bñ i. bōa ītē
tione ñ hēbitis gl'am ꝫ dānatōz. ⁊ si da
tis vidue eliam intētōe peccādi bonū o-
pus facit ꝫ intētōe pessima. Itē redime
re captiuū bonū ē. ꝫ si sint pecuie de fur-
to vl' vsura ñ ē meritoriū ꝫ pctm̄. Idez
de alijs pl⁹ respicit de⁹ dādo gl'am ꝙ o
pera sint fcā bōa intentōe q̄ꝫ ꝙ sint bona
opa. Cū g̊ bñ opari ⁊ districte sit actus
sapie. g̊ nccāria ē sapia ad hñdū gloriā.
Jō dr̄ scp̄tura. Si q̄s erit ꝯsūmatus i. ꝑ
fect⁹ īter filios hoim si ab illo abfuerit i.
defuerit sapia tua in nihilū ꝯputabit̄. sa-
piētie. ix. pz g̊ qd̄ dixi ꝙ inter alias v̄tu-
tes nob̄ nccārias ad hñdū. ⁊c̄. ē sapia.
ꝑterea monet nos apl's vt viuam⁹ nō
quasi insipiētes ꝫ vt sapiētes. Diceret
aliq̄s. mō cognoscim⁹ ꝙ sapia ē nob̄ ne-
cessaria ad h̄ ꝙ hēam⁹ grām h̄ ⁊ gl'am ī
futuro. Sed libēter scirē q̄ sunt ꝯditōes
sapie. ꝑ istī⁹ dubij solutōe amore dei e-
go q̄siui ⁊ īueī in q̄dā aucte septē ꝯditi-
ones vere sapie q̄ desursū ē. sapia p̄muz
q̄dē pudica est demū pacifica. modesta.
suasibil'. boīs ꝯsentiēs plēa mīa ⁊ fructi
bus boīs. Judicās sine sil'atiōe. iaco. iij.
p̄mo dr̄ ꝙ q̄ desursū ē sapia. p̄mū q̄dez
pudica ē. Nota h̄ drām īter castitatē ⁊
pudicitiā. licz ꝯīter loquēdo ꝑ eodē su-
mātur tñ stricte multū drñt. Castitas ē
vna v̄tus hñs duas radices. p̄ma est in
corpe ne fiat illd̄ op⁹ ⁊c̄. secūda ē ī cor-
de ñ desiderādo illā corruptōz tal' ꝑsōa
dr̄ casta. qr̄ si aliq̄ ꝑsona custodit corp⁹
suū ab ope illo timore verecūdie vl' scan
dali seu male fame ꝫ int⁹ ī corde hz de
sideriū ⁊c̄. tal' ꝑsona licet corā ocul' gēti
um sit casta. tñ corā ocul' dei ⁊ scōꝝ āge
loꝝ reputat̄ putana. q̊t sunt in mūdo. q̄
app̄ciantur se de castitate. Dicūt multe
mulieres ego nūq̄ꝫ cognoui nisi viꝝ me
um. Et puelle ego sū v̄go nūq̄ꝫ cognoui
hoīem. Dicūt viri licet pauci qr̄ cito for
tassis possent nūerari. nūq̄ꝫ cognoui nisi
vxorē meā. Modo dicatis Si in corde
vrō desiderastis vnq̄ꝫ aliq̄ꝫ vel aliquem
Si rñderitis. pater ita. g̊ corā oculis dī
iā estis putana. ⁊ sicut si corā nobis iste
act⁹ ab aliq̄b⁹ fiat oēs indig̃arem̄ ꝯ faci-
entes. Ita xp̄s ⁊ virgo maria ⁊ angeli.
⁊ sancti dei indignātur contra illos qui
corde in actum lubricū consentiūt. quā-
uis etiam corde non perficiūt ⁊ dicunt.
O iste proditor vl' ista putana nisi lux-
uriose ⁊ impudice viuūt. Oportet enim
ꝙ castitas non solū sit in corpe sed etiā
in corde. Ideo dicit scriptura. Qui vide
rit mulierē ad concupiscenduz eam. iam
mechatus est eā in corde suo. math. v.
Sed pudicicia plus requirit. qr̄ maior
ē. qr̄ pudicicia nō solū ꝯsistit in corpe et
in corde ꝫ in oībus alijs mēbris. Si em̄
in aliq̊ sit castitas ī corde ⁊ in corpe. ꝫ ñ
in ocul'. qr̄ libēter respicit mulieres ⁊ p-
tes eaꝝ ⁊ per ptes suas. tal' nō ē pudic⁹
Jō Bernar. sorori sue dabat ꝯsiliū ꝙ ñ
solū alios nō respiceret īmo nec seip̄am
Magnā vim faciebāt sci prēs antiq̄t⁹
in ista virtute pudicicie. Dicat̄ exēpluz
de illis duob⁹ scīs heremit' volētib⁹ trā
sire flumē. hi vertebāt dorsum ne vn⁹ vi
deret aliū nudū. senex nec seip̄m potuit
respicere ⁊ subito ab angelo fuit portat⁹
ad aliud lit⁹. Tantū placet deo pudici-
cia. Hō q̄ vult caste viuere nō respiciat
alios nec se nudū. īmo nec bestias. ⁊c̄.
Si gallus iūgitur galline non respicias
⁊ sic de alijs. Et ideo persone caste sem
per respiciūt ad terram. ⁊ si aliqñ hñt a-
liquē respicere statim inclināt oculos I
tem nccāria ē pudicicia in auribus. puta
nolle audire loqui de illa materia direc-
te vl' indirecte. Itē in ore etiā nccāria ē
pudicicia. Nō em̄ debem⁹ cantare cantile
nas mundi. quia omnes sunt illius mate
rie aliquo mō. Item in manib⁹ nccāria
est nobis pudicicia. quia non debet quis
impudice tangere alios nec etiam seip-
sum. nec etiam sustinere aliquos tactus
nisi cogente necessitate infirmitatis Ista

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

pudicicia oñdit nobis in turture. de qua dicūt naturales. q̄ si pdit masculū nullū masculū vult respicere ꝫ vadit solitaria p deꝑta. nec ponit se ī arbore frōdosa ꝫ in sicca. nec bibit aquā nisi turbidā. Itē sēp plāgit gemendo. Exēplū dat deus ī t̄ture volētib⁹ caste viuere. ¶ Prīo tales nō debēt respicere aliū ¶ Scdo debēt viuere solitarie. dimittēdo societatē que est occasio peccādi ¶ Tertio nō debēt ponere se in arbore frōdosa scz ornando se ¶ Quarto nō debēt bibere aquā claram scz nimis curiose viuere ī ferculis. ꝫ debent abstinere ¶. Quīto plāgere ⁊ gemere debēt pctā sua ⁊ alioꝝ. De ista pudicitia. Augustī⁹ ī regula. vestrā pudiciciam custodite nec dicatl vos hr̄e aīos pudicos ⁊c̄. Vir ⁊ vxor seruanda sibi fidem. casti sunt ⁊ seruando modū pudici. ¶ Prima cōdicio igitur est vere sapīe. ¶ Scda cōdicio est q̄ tangit cū subdit q̄ desursuz est sapīa. demū pacifica est. Si estis vere sapiētes oportet q̄ sciatl cōuersari cū ꝓximis pacifice. p̄mo in corde nō portando odiū seu malā voluntatē. ¶ Scdo ī ore nō male loquēdo de alio. sed loquēdo adinuicē. salutādo se qꝛ os est nuncius cordis. Ex habundācia cordis os loquit Luce. vi. Dicat ꝯ mulieres dicentes. Ego nolo loq̄ illi ⁊c̄. Qui enim aufert verbū ꝓximo. de⁹ aufert sibi verbū qñ plus indiget. qꝛ morietur sine ꝯfessione ⁊ testamēto ⁊c̄. ¶ Tercio pacifice conuersare facit sapīa in ope nō faciēdo furtū nec ꝓximū dāpnificādo. Sūt aliq̄ q̄ timore pene vel hmōi non audent facere dāpnū ꝓximo. ꝫ de nocte vadūt amputantes vineas ⁊ arbores ꝓximoꝝ plus debes timere deū q̄ videt oīa ⁊ nunq̄ intrabis paradisum nisi p̄us satisfeceris satisfactionē ꝓ tot dāpno Ido dt. Sapīa demū pacifica ē. Bestie enī in deserto viuūt pacifice. nunq̄ insurgit lupus ꝯ lupū ⁊ sic de alijs. Et nos min⁹ pacifice viuimus q̄ bestie. Ido scp̄tura Vade ad formicā. O piger ⁊ ꝯsidera vias ei⁹ ⁊ disce ab ea sapīam. ꝓuerb. vi. Disce sapīam. scz pacifice viuēdo qꝛ formice in cumulo suo q̄ nō est magn⁹ viuūt pacifice nec habent p̄ncipē nec iniuriant sibi. īmo iuuant se mutuo ad portādū on⁹ ⁊ qñ vadūt ꝑ viā pacifice trāseunt ⁊ nos trāsim⁹ nihil dicētes quare min⁹ rōnabiles sumus q̄ bestie. Ido dt. Vade ad formicā O magna verecūdia q̄ formica sit magistra hominū. Ido de pacificis dt xp̄s. Beati pacifici qm̄ filij dei vocabunt Math. v. Dicit augustin⁹ in sermone dñi in monte q̄ de beatitudinib⁹ ista ē maior. ¶ Tercia cōdicio est. Que desursū est sapīa modesta est. Modestia ē quedā v̄tus q̄ facit creaturā mature ordinate ⁊ cōposite cōuersari. oīa mēbra ꝑsone cōponit ⁊ ordinat ad standū. Graciose scz manus caput ⁊ oculos ⁊ in oībus ordinat vitā hominis honeste ⁊ mature gubernādo se. ꝫ ostendit nobis in pueris in scola in abscentia mgr̄i q̄ nō faciunt nisi ludere ꝫ in eius p̄sencia nō mouent se. Itē idem est in seruis corā domino assistentib⁹. Magister noster est xp̄s. Nec vocemini magistri quia magister vester vn⁹ est xp̄us. Mathei. xxiij. Doctores vt Augustin⁹ Ambrosi⁹ nō sunt magistri ꝫ baccalarij ⁊ apostoli etiā sunt baccalarij ⁊ repetitores fuerūt ihesu xp̄i ⁊ suaꝝ doctrinaꝝ sanctaꝝ. Itē est dñs. Vos vocatis me magister ⁊ dñe ⁊ bene dicitl sum et enī. Johānis. xiij. Et est nobis p̄sens. Sū ego vobis modo p̄sens plus estis vos xp̄o p̄sentes qꝛ ipse est in medio. Vnde dicit ipsemet. Vbi sunt duo vel tres cōgregati in noīe meo in medio eoꝝ sū. Mathei xviij. Ideo p̄dicator debet se auisare q̄d dicit quia corā papa ihesu ⁊c̄. vt dicat verba vera ⁊ sanctā doctrinā. Idē de vobis dicendū q̄modo debetis stare coposite in p̄sencia dei ⁊ angeloꝝ ipsum associanc iū quia quādo aliq̄s stat inhoneste. dicunt angeli domine. Ecce q̄modo stat iste sic

inhoneste ⁊c̄. Cū pueri ⁊ scutiferi in pre
sencia dñi stant honeste. Si ista cogitare
mus etiā quādo hō est solus in camera
vel alias staret semp̄ honeste ⁊ cōposite.
qꝛ deus ē sp̄ p̄sens Ido Boeci⁹ Magna
nobis indita est uecessitas probitatis .i.
modestie cū oīa agam⁹ ante oculos iudi
cis cuncta cernētis De ista ꝟtute dt apo
stolus Modestia vestra nota sit omnib⁹
hominib⁹. Rō dñs ꝓpe est. qꝛ p̄sens est.
Ad phil'. iiij. Modestia vestra ī loquen
do. in ābulando ⁊ ī oībus alijs. Mulier
enī q̄ cogitat ꝙ respicit̄ a viro stat to ta cō
posita. sic cogita ꝙ de⁹ p̄ foramē te sp̄ re
spicit Istā modestiā seruauit xp̄s eundo
cōposite tēperate cōmedendo. respiciēdo
dulciter. Unde dt apostol⁹ Ego paul⁹
obsecro vos p̄ māsuetudinē ⁊ modestiā
ihesu xp̄i. scd̄a Chor̄. x. ¶ Quarta condi
cio est q̄ desursum est sapīa suadibilis est
.i. docibilis ignorātes informādo. Qui
libet sciens aliqd̄ bonū ostendat ꝓximo.
Sicut p̄dicatores ⁊c̄. alias perdunt gra
ciam ⁊ sciam. Si vero p̄dicant deus aug
mentat grām ⁊ sciam ⁊c̄. hoc ondit̄ in ce
li luminarib⁹ dantib⁹ nob̄ lumen ⁊ influ
encias q̄s a deo recipiunt. alias si nollent
de⁹ auferret ab eis lumē ⁊ influenciā, pre
dicatores ad min⁹ doceat̄ ꝑticulariter.
Si vir scit se sig̃re. pr̄ nr̄ dicere vel confi
teri ⁊c̄. ondat vxori ⁊ ecōuerso. pr̄ osten
dat filio ⁊c̄. onde hic sig̃re. Vir sapiens
scz p̄latus curatus vel p̄dicator plebem
suā erudit. Ecc̄i. xxxvij. ¶ Quinta cōdi
cio tangit̄ ibi. Que desursū est sapīa est
bonis cōsenciens. scz ꝓpriū intellectū sub
iciendo sanctoꝝ doctrinis singulariter hijs
q̄ fidei sunt. Hoc ostendit̄ in puer̄ addis
centib⁹. quia oportet addiscentē credere
s̄m philosophū. Si contēciones sunt in
cordib⁹ vestris nō ista sapiēcia q̄ desursū
est descēdēs. s̄ terrena aut aīalis ⁊ dya
bolica Jacobi. iij. ¶ Sexta cōdicio est q̄
desursū est sapīa plena est misericordia ⁊
fructib⁹ bonis. Hoc innuit̄ secrete ꝙ mi
sericordie opera sunt. seminare ⁊ fructus
colligere ⁊ ita est. Nā quādo vos datis
elemosinā pauperi. vidue. puelle. capti
uis tunc seminat̄ sicut agricultor ꝓiciens
semen vt putrefiat. Respondet̄ vt ꝓ vna
mensura decē colligā. Ita est de elemo
sina quādo datis denariū vel florenū pa
nem vinū Videtur ꝙ tu perdas s̄ nō est
ita. īmo centuplū recipietis hic ⁊ vitam
eternā in alio mundo. Ido apostolus lo
quens de elemosina ad litterā dicit Qui
p̄ce seminat. Sicut agricultor q̄ in mag
no agro nō seminaret nisi vnā q̄rtā parce
⁊ metet. scd̄a Chor̄. ix. Ideo xp̄s. Ma
thei. v. Beati misericordes q̄niā ipsi mi
sericordiā cōsequētur. ¶ Septima con
dicio. Que desursū est sapīa est indicās
sine simulacōne. i. fictione non solū ire in
exteriori apparēcia ⁊ opere s̄ et veritate.
Hoc tangit dños ⁊ iudices q̄ habēt regi
men ⁊ populū indicare in indicio tempo
rali vel ecclesiastico nō respicere parente
lam. Judex existēs in cathedra iudicij nō
debēt cognoscere patrē vel matrē ⁊c̄. im
mo si iusticia ē ꝓ iudeo moro pauperi vel
aliquo dare sentenciā contra patrez ⁊c̄.
Nota respicere preces dona ⁊c̄. Dauid.
Si vero vtiq̄ iusticiā loquimini recte iu
dicate filij hominū. Quilibet iudex bali
uus vel gubernator quādo intrat nouiter
loquitur iusticiā iurādo eā seruare Me
lius esset sibi frangere caput ⁊ collum q̄ꝫ
facere oppositū. Itē non ꝓtrahere sentē
ciam. Idē de iudicibus ecclesiasticis iudi
cent iuste. Confessores etiam qui sunt
iudices auisent se vt iudicent recte Aliq̄
nolunt absoluere rusticū qui furatus est
racemū vel malogranatā ⁊ bene faciunt.
s̄ vsurariū bene absoluūt ⁊c̄. Item si ali
quis est furatus aliquid vel quia inuenit
aliquid ⁊ nō restituit non absolnat̄ quo
usq̄ restituat vel assignādo tēpus dicēs
ꝙ alias nō valebit absolucionē protesta
ri. De incertis autē ⁊ lucratis in ludo scz
taxill' ⁊ alijs fiat restitucio Juxta arbitriū

confessoris. Si ille q̄ habet restituere sit pauper cōfessor potest sibi dare ꝙ in orō nibus vel in alijs satisfaciat. Hec sapien cia nob ostendit a xp̄o dño. Ysa.xi. Nō ꝑm visionē oculoꝝ neq; ꝑm auditū auriū arguas Sz iudicabit in iusticia pauperes ⁊ arguet in equitate ꝓ mansuetis terre. Ergo viuatis. nō quasi insipiētes ꝫ vt sa pientes.

¶ De eadē dñica. Sermo. vi.

Videte quomō caute ambuletis Ad ephese. v. Materia hodierna erit quō debemus ire ad ꝑadisū. qꝛ via est longa. aspera ⁊ peri culosa. ꝫ vt materia sit deo graciosa ⁊ ac ceptabilis ⁊ nob ꝓficua ⁊ meritoria. Sa lutet virgo maria. Qui bene vult cogi tare ⁊ acute ⁊ vere inueniet ꝙ vita hui⁹ mundi nō est nisi via qua vadim⁹ ad aliū mundū. null⁹ enī credit se hic semꝑ mā surū qꝛ nō sum⁹ nisi ꝑegrini. de hoc dabo signū ⁊ auctoritatē. ¶ In q̄tuor cogno scitur ꝙ aliq̄s sit extr̄neus ⁊ ꝑegrin⁹ scz

¶ In veste simplici ⁊ grossa ⁊ vili
¶ In baculo
¶ In capello
¶ Et in mutacōne hospicij de die in diē

¶ De tali dr̄ ꝙ sit extr̄neus ꝑegrin⁹ mō oīa ista signa reperio in xp̄iano qd̄ consi deranti diligent clare patebit ¶ Primo portam⁹ vestē grossā vilem ⁊ grauē scz carnē. quia indut⁹ est spūs vt ꝑegrinus ⁊ sic indut⁹ exit de domo vteri scz mater ni. Ido dr̄ scp̄tura. Corp⁹ ꝙ corrumpit aggrauat animā. Sapie. ix. ¶ Scdo ha bem⁹ baculū scz crucē xp̄i. quē recipim⁹ in baptismo qñ cruce signamur in multꝭ ꝑtibus corporis nec alio baculo susten tari possum⁹. eundo ad celū. Ido dr̄ no bis in ꝑsona xp̄i. Tolle baculū meuz in manu tua ⁊ vade scz ad peregrinandū in celū. q̄rto Regū. iiij. Unde ꝫ qd̄ dr̄. Ela de solū dr̄ xp̄iano. Iudei autē ⁊ alij infi deles licet portēt carnem ⁊ vestē vilem nō tamē portāt istū baculū nec vadunt ad celū ꝫ ad infernū ¶ Tercio portam⁹ capellum quod defendit nos ab estu so lis ⁊ pluuia. Istd̄ capellū est grā dei quā etiā recipim⁹ in baptismo. In cui⁹ signū datur vestis alba sig̃ns grām ⁊ picta sig nificans v̄tutes q̄si capelluz scī Iacobi. Ido dauid. Per diē sol nō vret te neq; luna ꝑ noctē. ¶ Quarto nō quiescam⁹ in aliq̄ loco qꝛ incessant ambulam⁹. ꝑe grinus ꝑ viā quiescat aliqñ. comedendo ⁊c̄. Sz nos ꝯtinue approximam⁹ ambu lando morti Homo nat⁹ de muliere bre ui viuens tꝑe replet multꝭ miserijs vsq; ⁊ nunq̄ in eodē statu ꝑmanet. Iob. xiij. Fiat ergo cōsequēcia. Si de q̄libet homi ne habente ista q̄tuor signa scz vestē illā grossā. baculū ⁊c̄. dr̄ ꝙ sit ꝑegrin⁹ ⁊ nos habem⁹ ista vt ꝓbaui. ergo oēs sum⁹ ꝑe grini ⁊ viatores ad aliū mundū Dicebat enī dauid in sua orōne. Auc̄tas. Pere grini sum⁹ corā te ⁊ aduene sicut oēs pa tres nostri. Dies nr̄i sicut vmbra sup ter ram. nulla ē mora dñe de⁹ nr̄. ꝑmo ꝑali pomenō vltimo. Un⁹ intrat istā viā scz nascēdo. alius egredit moriendo. Item alia auctoritas de nouo testamēto cōcor dans. Scientes quādiu sum⁹ in hoc cor pore peregrinamur a dño. scd̄a ad chor. q̄nto. Peregrini ergo q̄ habēt ire longā viā asperā ⁊ periculosā bono iudigent cō silio. Et meli⁹ consiliū qd̄ potest dari est auisare ⁊ dicere eis. Videte q̄modo cau te ambulet. patet thema. Modo videa mus exq̄ omnes sum⁹ ꝑegrini. Fratres auisetis ⁊ informet vos de cautelis quia dicit thema. caute. Querit ergo que cau tele sunt seruande. Dico ꝙ q̄nq; cautele sunt necessarie cuilibet ꝑegrino

¶ Prima solū portare expensas stricte
¶ Scd̄a est cōuersari int hoīes pacifice
¶ Tercia iungere se bone societati secure
¶ Quarta auisare se de passib ꝑiculosis
¶ Quinta ire ad hospiciū in die
¶ Quicūq; seruauerit istas q̄nq; cautelas

ambulat caute. ¶ Dico p̄mo q̄ p̄ma
cautela pegrinoꝝ est q̄ portāt solum ne
cessarias expensas ⁊ nō supfluas. Nam
experimētaliter videt q̄ pegrini seu via
tores nō onerant se de auro vel argento
seu iocalibꝫ quia secū mortē portarent ꝫ
portant solū necessaria ꝓ expensis vt tran
seunt secure. Qui autē portat magnā pe
cuniā in piculo se ponit. Gregori⁹ Dep̄
dari etiā decollari desiderat q̄ thesauꝝ p̄
viam portat. Sed sola expensas strictas
pegrini portant. Sic ⁊ nos facere debe/
mus exquo sumus peregrini ⁊ viatores
quare volumus onerare nos pecunijs ⁊
possessionibꝫ. ꝓfecto sic se onerātes vo/
lunt dep̄dari in passu piculoso scꝫ mor/
tis per quē passum nullus transiuit. nec
rex nec papa quin fuerit dep̄datus. qn̄do
enī infirm⁹ appropinquat morti ⁊ medi/
cus dicit factuꝫ est detis sibi quicq̄d vult
statī latrones assunt siue fures. Prim⁹
latro est vxor dicens certa iocalia mecū
ibunt. Itē similit̄ faciunt filij ⁊ scutiferi.
⁊ miser homo nudus manet. Idē de pre-
latis ⁊ dominis vn⁹ famulus currit ad ra
piendum equū. alius obseruat thesauꝝ.
alius clenodia ⁊c̄. Narret̄ hystoria de p̄
lato illo quē scutifer ꝓiecit p̄ fenestram
inuolutū cū mathaloffio volens matha
loffium furari. quē nondū credidit mor/
tuū fuisse. Quare nō debetis portare nisi
necessarias expensas. ꝓ pecunijs enī mul
ti interficiunt̄. Si dicat̄. possum⁹ congre
gare vt dimittam⁹ filijs ⁊ filiabus Dico
q̄ de bono iusto bene poterit̄ eis congre-
gare. ꝫ ꝓ eis nō facietis q̄ volueritis scꝫ
vsuras. Melior hereditas pentuꝫ filijs
relicta est bonū nutrimentū erga deum ⁊
ꝓximū. De multis filijs diuitū videtur
q̄ efficiunt̄ pauperes ⁊ filij multi pauper
rum scꝫ bene nutriti ascendunt ad hono/
res ⁊ dignitates. Deus eniꝫ qui ꝓuidet
animabus etiā filijs ⁊ filiabus ꝓuidebit
Transeam⁹ per bona tēporalia cum leti/
cia ⁊ tēperancia ne amittam⁹ eterna Ido
apostolus. Habentes alimēta ⁊ quibꝫ te
gamur hijs contenti sum⁹ Racio nā qui
volunt diuites fieri incidunt in tēptacio
nem ⁊ in laqueū dyaboli. p̄ma thimoth.
sexto. Nota habētes alimēta. non dt̄ de/
lectamenta. ⁊ quibꝫ tegamur. non dicit
quibꝫ ornemur. Nota differenciā inter
tēptacionē ⁊ laqueū dyabali. Aliq̄ inci
dunt in temptacionē. aliqui in laqueum
Illi qui de bono iusto habent diuicias.
scilicet de redditibꝫ mercimonijs possessi
onibus vel officio. tales non cadunt in la
queū dyaboli. ꝫ in temptacionē. quia de
omnibꝫ peccatis tēptant̄. ¶ Primo de
superbia dicendo. O talis facit hoc ⁊ in
duitur sic ⁊ ego sum dicior quare ergo
ego etiā hoc facere nō debeo ꝫ pauper nō
sic saltē de facili temptat̄. ¶ Scdo tēp
tatur de auaricia. quia vellet plus habere
ad expendendū. Itē cogitat de pecunijs.
quia vbi est thesaurus tuus. ibi est ⁊ cor
tuū. Mathei. vi. Et elongat̄ a creatore
de quo non cogitat. ¶ Tercio tēpta/
tur de luxuria. quādo videt aliquā viduā
Et quid esset si ego expenderē tantū vt
cum ista ⁊c̄. Pauper nō curat quia non
habet vnde posset sibi dare iocalia
¶ Quarto temptat̄ de inuidia. quādo di/
ues aliū videt honorari vel exaltari ī offi
cijs ⁊c̄. Dicit ⁊ quomodo nōne ego sum
ita bon⁹ ⁊ diues sicut ille ¶ Quinto de
gula in qua expendunt̄ diuicie ⁊ alia ⁊c̄.
¶ Sexto de ira. Si enī iniuriat̄ statī
dicit ⁊ quid esset si darē sibi ictum cū gla
dio. ꝓ decē florenis fieret ⁊c̄. Si sū cap
tus tantū dabo officiali ⁊c̄. pauper susti
net pacient̄. ¶ Septimo tempat̄ de
accidia Exquo habundāt diuites q̄ escūt
⁊ non curāt de orō e ⁊c̄. Ecce q̄re q̄ vo
lunt diuites fieri. Incidūt in tēptacionē
In laqueū dyaboli. p̄ma thimo. vi. q̄ p̄
cimoniā. Itē qui p̄ furtū volūt acq̄rere
bona alterius Etiam de vinea fructus:

seu ortu ⁊ dicūt qd̄ peccatū furari fruct⁹ si em̄ nō fuisset peccatuz nō oportebat cristum mori in cruce Ideo amore dei seruemus cautelam pegrinoꝝ portare expensas ⁊c̄. Scd̄a cautela necessaria est ꝯuersari pacifice non cōtendere per viam vbi nō est dn̄ium. Sec⁹ de villa seu ciuitate vbi quilibet timet dn̄m. Si in hospitio iniuria pegrino infert nō curat de vindicta. qꝛ extraneus est nec hz ibi pentes. Ido simplr̄ rn̄dit. Itē cauet ne alicui faciat iniuriaz qꝛ statim posset ꝯtra illos in villa Ido dixit Joseph fr̄ib⁹ suis ꝓficissentibus.i.itinerantibus. Ne irascamini in via Genes.xlv. Ratio dixit in ciuitate .quia ibi sūt diuisores. Ita dico vob̄ om̄s vadimus ad padisum cum sclauino baculo ⁊c̄. Igit̄ caueamus a ꝯtentionib⁹ ⁊ diuisionib⁹ brigis ⁊ malis voluntatib⁹ Audite apl̄m d. Obsecro vt digne ambuletis vocacōne qua vocati estis cum omni humilitate ⁊ mansuetudine ⁊ patientia supportātes inuicē in caritate solliciti seruare vnitatem spūs in vinculo pacis ad. Ephes.iiij. Obsecro.i.care rogo sex rōes ponit hic paulus Prima cū dic̄ vocatione qua vocati estis. Considerare debem⁹ ad qd̄ sumus vocati qꝛ ad nuptias padisi vbi nō ꝯtencōnes sūt ⁊c̄. Sed pacifice stant ꝙ placet vni omnib⁹ placet ꝙ vn⁹ vult om̄s ꝯcordant. Ido dt̄ obsecro s. vt digne viuatis ⁊ pacifice qꝛ deus nō vult in padiso brigosos seu iracūdos ymo qn̄ aīa alicui⁹ brigosi petit ingressū ad portā padisi. Dic̄ sibi xp̄s hic om̄s sunt pacifici nolo ꝙ ponas hic rixas remittit̄ ad infernum vbi est guerra ⁊ diuisio ꝯtinua. Secunda cū dic̄ in omni hūilitate. Humilitas cordis requirit̄ ad viuendū pacifice. Superb⁹ si iniuriat̄ statim dt̄ specta ego tibi retribuā ꝫ humilis patienter sustinet ⁊ iniuriā q̄z potest interpretat̄. Dicat̄ exemplū de vitis patꝝ de illo sctō heremita qui vitupabatur a quodā dicēdo. vos ypocrita ⁊ sctūs cogitauit q̄d vult dicere ⁊ cogitauit ꝙ ille dicit̄ ypocrita qui se alium ostendit ad extra cū alius sit intra. et dixit vituperanti. fili tu bene dicis. qꝛ non habeo tantam sanctitatem interius sicut per habitum ostendo exterius. Et alius indignatus magis dixit vos estis magn⁹ latro ⁊ etiā sanctus. Uerꝝ dicis qꝛ multociens deo furat⁹ sū obedientiā. Et est adulter ⁊ sctūs. Respondit vos bene dicitis. qꝛ aīam meā sponsam xp̄i nō tractaui vt debui ⁊c̄. Et ali⁹ vos estis ꝓditor Et sctūs heremita respondit. verū est qꝛ fidem ꝓmissam in baptismo fregi multociens. Et alius vos estis ebrius. Et sc̄s respondit. Uerꝝ est qꝛ nesciui me gubernare ⁊c̄. Et alius vos estis homicida verū est. qꝛ per peccatū occidi animam meā Aīa que peccauerit ipsa morietur. Ezech xviij. Et iterꝝ alius dixit . vos estis stultus Ali⁹ respondit verꝝ est qꝛ nesciui custodire bona spūalia que acquisiui ⁊ cum tali humilitate vicit illū. Patet ꝙ hūilitas requirit̄ ad viuendū pacifice. Si vni vestꝝ diceret̄ latro quid diceret vel si alicui mulieri bone diceret̄ meretrix licz posset ꝯcedere vt heremita q̄d tn̄ diceret .timendum est ꝙ iniurias in dicentē nō modicas retorqueret. Tercia tangit̄ cum dicit cū mansuetudine q̄ ē quēadmodū lana mollis qn̄ em̄ psona nō est aspera nec dura in verbis qn̄ iniuriatur est vt lana que si pcutiat̄ nō dat sonū non em̄ irascit̄ psona mansueta. Secus de superba que ferro assil̄atur ⁊ vt ferrum clamat ⁊c̄.

Quarta cautela tangit̄ ibi ⁊ patientia qꝛ si persona patiens iniuriā patiat̄ nō vult recipe vindictam ꝫ cōmittit deo dicenti. Michi vindictā ⁊ ego retribuā ad Ro. xij. Quinta tangit̄ ibi supportātes inuicē in caritate. Ratio qꝛ nunq̄z fuit nec erit aliquis sine defectu nisi xp̄s ⁊ v̄go maria nunquam fuit vir nec vxor sine defectu

nec pater nec filij nec dñs nec seruus cur necessariũ est scire supportare. Idez de religiosis quibus necessaria est supportatio qꝛ null⁹ est sine defectu. Idez de clericis Idez de ꝯmunitatibus Ergo supportate vos ĩuicẽ ⁊ nolite statim mittere sagittã de arcu. Idez de socijs. Sexta tangit ibi cum dic. Solliciti seruare vnitatem spirit⁹ in vinculo pacis Sollicite inquirenda est pax. Et si iniuriat⁹ ꝑmo petit veniã saluabit aĩaz iniuriantis q̃ nõ curabat petere veniã ⁊ qñ videbit iniuriatũ sibi loquentẽ nisi sit diabol⁹ ⁊ in malitia obdurat⁹ etiã petit veniã ⁊ illi q̃ humiliat̃ prius lucrat̃ coronã ⁊ plus laudandus ceteris paribꝫ. Idez de mulieribꝫ q̃ primo petẽt veniaz ⁊c̃. Ergo videte quõ caute ⁊c̃. Tercia cautela est iungere se bone societati secure. qꝛ ire cũ mala societate per viã puta cum latrone vel inpatiẽte magnũ periculũ est. Cum audace non eas in via ne forte grauet mala sua in te Eccli. viij. Nos habem⁹ ire tam longam viam igit̃ nob̃ necessariũ est respicere cui sociatur. O q̃t ꝑsone fuissent sancte q̃ ex mala societate sũt dãpnate o q̃t religiosi q̃t clerici q̃t layci hñt bonã ⁊ sctãm intentionẽ ꝟuiendi d̃o ꝟ ex mala societate viuũt in pctõ. Aliq̃ciens sctã intencõne ⁊ bona. ꝯtra hũc familiaritatẽ ⁊c̃. Incipiunt ab amore spũali ꝟ ꝑueniũt ad amorem carnalẽ. O q̃t pueri ex mala societate sũt corrupti. q̃t maritate q̃t vidue q̃t moniales q̃t begine lapse sunt ex mala societate inter quos nõnulle qñ vident aliquem religiosum dicũt. O si ille esset pater meus spiritualis dirigeret vitam meam. ⁊c̃ Auiso vos caueatis vobis a nimia familiaritate qꝛ ꝑiculũ hinc inde ĩminet. Qꝛ ip̃e est homo ⁊ vos mlier. Nolite nec visitare nec loqui secum nisi in ꝯfessione qꝛ q̃nto sũt magis spũales tãto plus dyabolus insidiat̃ ⁊ tẽptat. Ideo dicit scriptura Caue tibi ⁊ attende diligenter audi tui tuo qm̃ cum subuersione tua. i. periclo ambulas Eccli. iij. Sufficit diligere ꝓpt̃ se xp̃m ⁊ deũ ⁊ alia ꝓpter ip̃m de alijs ꝑsonis bonis velis solum orationem non visitacõnem ⁊c̃. Quarta cautela est auisare se in passibus periculosis In tali em̃ loco posset ponere pedez ꝙ frangeret sibi collum ⁊c̃. Ideo prius palpare dz hõ ⁊ respicere vbi homo ponat pedẽ Ideo apostolus. Qui se existimat stare scz cũ deo ⁊ in gratia videat ne cadat. j. Coꝝ. x. O q̃t inpingũt nõ respiciẽtes vbi ponũt pedem. verbi gr̃a qñ habetis filiũ infirmum nec habetis medicum nec apotecariũ q̃d facitis. O pr̃ vado ad diuinum ꝯiuratorem ⁊c̃. Ecce vbi ponunt pedem ⁊ frangunt sibi collum ⁊ cooperiunt necessitate dicendo. Nõ q̃d ꝑmittam mori filiũ meum. Dicatur de mediciua a cristo ordinata. de nomine ihesu fiat amplastrum. Itẽ quando ab aliquo amico dicetur vobis. Rogo iuuetis me ego sum in periculo talis petit a me debitum. Rogo testificetꝫ. quia iam reddidi sibi vel sum accusatus de tali negotio ꝙ vos scitis Ideo vellet̃ iurare ꝙ ego sum innocens. Si vos credẽtes bene facere testificatis ⁊ iuratis false. incautissime agitis cum pro toto mundo hoc facere nõ deberetis. Item de vsurarijs quando aliquis petit ab eis mutuo pecunias dando vel ꝓmittendo vsuram ꝓ mutuo. Si dixerit vsurarius nolo mutuare qꝛ timeo ꝙ est vsura Si tunc alij dicunt neqauq̃ est vsura qꝛ clerici sic mutuant ⁊ faciunt ac si nõ possent dampnari tales ponunt ibi pedem periculose ⁊ frãgunt sibi collum. Item dicit luxuriosus. Pater peccatum est ꝙ ego nõ habeo vxorem nec ipsa viꝝ cui fit iniuria quasi dicat nulli qd̃ falsum est. Ideo dicebat petrus. Carissimi obsecro vos tanq̃ aduenas ⁊ peregrinos abstinete vos a carnalibꝫ desiderijs que militãt aduersus aĩam j. pe. ij. Quinta cautela est ire ad hospiti-

um de die Ideo xp̄s.ambulate dum lu-
cem habet. Johis.xij. Si quis ambulat
in die nō offendit qz lucem huius mundi
videt. Si aūt ambulauerit in nocte offē-
dit.qz lux nō est in eo Johis.xj. Mora-
liter de die vadūt ad celū qui ambulant ī
claritate gratie dei ⁊ tales bene recipiunt
De nocte vadūt qui in tenebris peccati
mortalis sūt ⁊ tales nō recipiuntur ibi.
Ideo in die scz gratia dei ambulem⁹ ne
accidat nobis sic cuidam stulto ⁊c̄. Au-
dite ꝑabolam de duob⁹ socijs ambulan-
tib⁹ ad quandam villam vbi erat ꝯsuetu
do ꝙ de nocte in solis occasu parte claude
bant̄ quā ꝯsuetudinem isti sciebant. vn⁹
tn̄ remāsit in prato ⁊c̄. Modo auisetis
vos ne aliquis vestrum sit ī ista stulticia
villa ad quā oēs xp̄iani vadunt ē gloria
celestis que clauditur illis qui sūt in noc
te culpe ⁊ habet inimicos scz demones ad
istam gloriā celestem oportet ire de die
scz in claritate gratie Aliter nullus habet
intrare ⁊ om̄s xp̄iani sciunt hanc consue-
tudinem ⁊ omnes ambulamus. ꝫ multi
remanēt in prato ameno volētes se alle
uiare ⁊ delectari vt luxuriosi ⁊ interī di-
es gratie transit ⁊ venit nox. Alij rema-
nent ad arborem frondosam vt super-
bi vani pomposi ⁊c̄. qui totaliter sūt infla
ti. Alij remanent ad fontē qui manat vt
vsurarij. Quia vsura quolibēt die etiam
festo manat ⁊ de nocte veniunt volentes
intrare ciuitatē ⁊ gloriam celestem ⁊ nō
possunt ꝫ veniunt inimici scz demones ⁊
captiuos ducūt eos secum ī infernū. O
q̄ntum constat illa mala delectatio ꝓpter
quā eterne ⁊ beate vere vite perpetua in
currit̄ amissio. Prudentes vero vadunt
de die sudando laborādo ꝑ penitentiam
vt habeant bonam cenaz ⁊ quietez in pa
diso licet stulti truffentur de eis Ido io-
hannes Si quis ambulat in die nō offē-
dit scz cadens in inferno. Ergo videte q̄
modo caute ambuletis

Explicit sermo sextus post festum sancte
trinitatis. Sequitur.

¶ Sermo sextus de dominica.xx.

Rex cū audisset
turbatus est. Scribunt̄ hec
verba originaliter Mathei.
vicesimo scdo capitulo ⁊ officialiter in
euuangelio hodierno. Sermo noster erit
de materia sancti euuangelij istius domi-
nice presentis ⁊ si placet deo habebimus
⁊c̄. Rex autem cū audisset turbat⁹ ē. vt
supra in euuangelio. ¶ Nota hic causan
tur tria puncta
¶ Primo benignitas diuinalis
¶ Secundo peruersitas humanalis
¶ Tercio seueritas dei virtualis
¶ Et de isto vltimo loquitur thema cuz
dicit Qz rex iratus est vnde. ¶ Primo
ostenditur beniguitas dei erga nos que o
stenditur in principio euuangelij cum di
citur. Simile est regnum celorum homi-
ni regi qui fecit nuptias filio suo. Unde
videndum est quomodo hic ostēditur be-
nignitas diuinalis. ¶ Pro quo sciendū
est ꝙ iste rex est deus ⁊ matrimonium est
coniunctio diuinitatis cum humanitate.
Quia sicut vir et vxor per actum matri-
monij sunt duo in vna carne vt habetur.
Mathei.xix.capitulo. Ita iā nō sunt duo
sed vna caro. Qd̄ ergo deus cōiunxit.hō
non seꝑet. Dicit illi. Quid ergo moyses
mādauit dari libellum repudij ⁊ dimitte
re? Ait illis. Quoniam moyses ad duri-
tiam cordis vestri permisit vobis dimit-
tere vxores vestras. ab initio autem non
fuit sic. Dico aūt vobis qz quicūq; dimi
serit vxorem suam nisi ob fornicationem
⁊ aliam duxerit mechatur. Et qui dimis
sam duxerit mechat̄. Dicunt ei discipuli
eius. Si ita est causa hoīs cum vxore. nō
expedit nubere. Qui dixit illis ⁊c̄. Ita di
uinitas ⁊ huānitas sunt vna sola ꝑsona

Universitäts- und
Landesbibliothek Düsseldorf

vnde anastasius i ps. Quicūq; vult qui
cum deus sit ⁊ homo nō duo tamen. sed
vnus est cristus nuptie eñ fiunt in paradi-
so. Queritur quare deus assumpsit nostrā
humanitatē dico q̄ ꝓpter pacem haben-
dam. vnde sciendum est q̄ qñ principes
aut reges habent iurgiū ⁊ litē inter ipsos
nullo modo potest fieri pax faciliter q̄ ꝑ
matrimoniū. vnde sciatis q̄ rixa erat inter
deum regem ⁊ principē adam patrem no
strū qui etiam dicitur princeps vnde inq̄ti
ps. constituit deus dñm ⁊ principem om
nis possessionis sue. Inter istos fuit bel-
lum ⁊ rixa quā perpetrauit adam cū pec-
cauit ⁊ tūc incepit deus destruere terraz
ade ⁊ eiecit eum a paradiso. vnde dic̄ de
us āgelis suis. Ecce videte ne forte mit-
tat manū suaz ⁊ sumat de ligno vite ⁊ co
medat ⁊ viuat in eternū emisit eos de⁹
de paradiso Genes. iij. Et tūc adam vi-
dens se eiectū sciens. q̄ nō posset resistere
noluit bellū ꝯmittere actū genuit filios ⁊
filias ⁊ ꝯmiserunt iterū bellū cum deo scz qñ
peccauerūt qm̄ qui peccat ꝯmittit bellū cō-
tra deū ⁊ ipi fecerūt ⁊ maxime in tempo-
re noe ⁊ tūc de⁹ incepit destruere eorū ter
rā ⁊ occidit oēs dēptis paucissimis aīabꝫ
vt patet Genes. vij. c. post diluuiū vero
iterū ꝯmiserūt bellū ꝯtra deū turrim babi
lonis edificando vt possent celū pertinge
re ⁊ per ꝯñs fortiter cōtra deū inceperūt
pugnare. vnde dixerūt inter se venite faci
amus nobis ciuitatē ⁊ turrim cui⁹ cacu-
men attingit celū Genes. xj. Qr videns
ꝯmouit gentes suas scz angelos ⁊ ait ill'
in loco p̄allegato. venite igitur ascendam⁹
⁊ ꝯfundamus ibi linguā eorū qd factū ē
⁊ fuerūt ꝯfusi. vnus alterū nō intelligen
tes nā cum vnus petebat aquā alius por
tabat lapides ⁊ ecōuerso ⁊ ita dimiserūt
edificiū nō ꝯpletū ⁊ durauit istud belluz
multis tempibꝫ post vero fuerunt aliqui
boni proceres qui viderūt tantā rixam ⁊
tantū iurgium inter deum ⁊ hominez ⁊ si
cut inter duos reges tractauerunt ⁊ roga
uerūt pro bono pacis ⁊ federi eterni ⁊ fi
lium dei ⁊ filiam regis nostri scz ade quia
humanitas filia est ade ⁊ dixerūt illi bo-
ni proceres si deus vellet se tantū inclina
re q̄ reciperet filiaz regis nostri scz huma
nitatem in vxorem valde esset benignus
⁊ deus presciens futurum illud matrimo
niū suam benignitatem ostendendo dixit
ad abraham Genes. xij. ca. Abraham in
semine tuo benedicentur vniuersi fines ter-
re ꝓphete etiam ꝓphetarunt de isto matri-
monio vnde dic̄ ysaias. Ecce virgo con-
cipiet ⁊ pariet filiū ⁊ vocabitur nomen ei⁹
emanuel. Ad hoc matrimoniū electa est
vna nobilis aula siue camera scz venter
virgīs. De quo dauid. In sole posuit ta-
bernaculū suū ⁊ ipse tanq̄ sponsus proce
cedens de thalamo suo. Cum aūt natus
esset sponsus de thalamo suo. dixit ange-
lis vt facerent cantilenā scz gloria in ex-
celsis deo Et in terra pax hominibꝫ bone
voluntatis. Sic ergo per illud matrimo
nium fuit facta pax inter deum ⁊ hominē
ꝓpter q̄ xp̄s cum salutabat homines sem
per dicebat pax vobis tam in conuersa-
tione huius mundi q̄ etiam in ascensione
ad celum. Cum dicit pacem meā do vo-
bis pacem meam relinquo vobis. Et ita
aparet ex predictis quomodo ⁊ qualiter
fuit factū matrimoniū prelibatū Sz q̄s
est locus vbi celebrabuntur nuptie. Dico
q̄ paradisus cū sit multitudo maxīa tam an
gelorū q̄ hominū qui ad dictas nuptias ī
uitati sūt ⁊ in paradiso dicunt cantilenaz
quā audiuit Johannes in apocalipsi deci
mo nono capitulo. Gaudemus ⁊ exulte-
mus ⁊ demus gloriam ei. quia venerūt
nuptie agni. Vnde nota que differentia
est inter gaudere ⁊ exultare. dico q̄ gau
dium est in corde sine ostensione extra. Sz
exultatio est quādo illud gaudium nō po
test teneri secrete in corde pre nimio gau
dio sed ostenditur ad extra. Ita faciūt

paradiso ⁊ vsq; hic est materia speculatia. Sz moralit sciendū. q̃ vt⁹ testamētū fuit ad faciēdum illō mūmonū ⁊ ad oēs venduz. Nouū vero illō vedarat ⁊ inuitat ad nupcias. Ulū vitendū est ⁊ q̃rendū qui sūt illi q̃ iuitauerūt ⁊ iuitāt ad iussum regis. Dicendū q̃ fuerūt p̃mo apl'i et .lxx discipuli. ⁊ oēs p̃dicatores seq̃ntes q̃ inuitabāt ad eū de discubitū in illū nupcias dulcissimus. de q̃bus Lu.xiiij. Bt̃us q̃ mādicabit panem in regno dei. Item dicit Job. apoca.xix. Beati qui ad cenā agni vocati sunt. vnde exq̃ inuitamur ⁊ nesciamus iter videamus illō ⁊ q̃t sunt dicere. Dicendū q̃ dece. Pria est cognicio peccatorū p qua agnosce inicitare. Seda cordis ꝓtricio pro q̃ recogita pcta tua cum cordis amaritudīe p̃m illō, ꝓbe recogitabo tibi annos meos in amaritudīe aīe mee. Bñe si sic viuitur ⁊ in talibus vita spūs mei corripies me ⁊ viuificabis me. Ecce in pace amaritudo mea amarissima. Tu autē eruisti animā meā vt nō periret, piecisti postergum tuum omne peccatū qz nō infernus ꝓfitebit tibi. ysa.xxxviij. Tercia emēdandi, ꝓpositū de q̃ xp̃us. vade ⁊ āplius noli peccare Jo. viij. Quarta male societatis vitacio vitelicz si fuerit supbus q̃ hūlier pro q̃ scribit nolite cōformari huic seculo. Quīta vite emēdacio pro q̃ Si aūt impius egerit penitenciā ab omnibus peccatis suis que operatus est ⁊ custodierit omnia p̃cepta mea et fecerit iudicium ⁊ iusticiam vita viuz et nō morietur. Omniuz iniquitatū eius quas operatus est nō recordabor In iusticia sua q̃z operatus est viuet. Nunq̃d voluntatis mee est mors. impij dicit dominus de⁹ ezechie.xviij. Sexta debitorum restitucio. vnde aug⁹. nō dimittit pctm̄ nisi restituat ablatum Septima iniuriarū remissio pro q̃ scribit. si dimiseritis hoīb⁹ pcta eorū. dimittet ⁊ vobis p̃r vester celestis debita vra. si aūt nō dimiseritis nec pater vr̄ ⁊c. Octaua est fame repatio. de q̃ dicit aug⁹. nō pigeat exipo, pferre medicamēta. Ulū facta sūt vulnera ~~ptra~~ bona est eucharistie ꝓmumo in q̃ est sponsus ⁊ spōsa ⁊ ita enim⁹ i nupcijs q̃ cōputātur p decima dicta. Qui de q̃ māducat meā carnē ⁊ bibit meū sanguinē in me manet et ego in eo Jo. vi. Et per illud iter possum⁹ ire ad nupcias alias faciemus iter obliquū scz ad infernū. Ulū hec est via ābulate in ea neq; ad dexterā neq; ad sinistrā ysa.xxx. Dextera est qui amore deinam⁹ Sinistra qui timore spōsus iuitat nos dicens. venite ad me oēs qui laborātis ⁊ onerati estis ⁊ ego reficiam vos. Et ita patet benignitas diuina Secōm punctū est peruersitas hūana scz hominis qui ad illas nupcias inuitantur que clare ostenditur in secūda parte euangelij cū dicitur de illo rege q̃ relicti tenuerunt seruos eius ⁊ cōtumelijs affecti occiderunt eos. Aliqui noluerunt ire. Alij scz secūdi neglexerunt ⁊ abierūt in villas suas. Alij cōtumelias efferūt vide ibi ⁊c. Et ita est peruersitas humana vbi quilibet iudicat in corde suo q̃ bene erant homines illi digni punicōe. Ac tu multi sunt inter nos similes. Et q̃ sūt de numero illorum. Ubi sciendum q̃ p tres modos istorum hominū denotātur tres modi peccatorum. quia quod denotatur per primos homines est indeuocio quia noluerunt Secundū despectō quia neglexerunt. Tercium indignacio Quia cōtumelijs. Primum igitur peccatum ē indeuocio ⁊ istud maxime regnat in laycis qui cū laborauerunt per totam septimanā nolunt in die dnica ambulare ad nupcias scz eundo ad missam ⁊ colendo diem dominicā ⁊ vacare ab operibus terrenis alias tales nō habent deuocionem et nolunt ire ad paradisum sed poci⁹ ecōtra ad infernum quia maiora pcta ꝓmittunt in die dnica q̃z in alijs diebus ⁊ ideo

cū noluit ire ad padisum p̄ inuocionē
pnie agende ibūt ad infernuz q̄z ōt xp̄s
Lu.xiij. Si nō pniam habuerit. vos pi
bitis ergo colat̄ dies dñica q̄z dicit dñs
Exo.xx.memēto ꝛc̄. ꝛ ideo nō fiat op⁹
aliqd terrenū. Ite scdo audiat̄ missa cū
suis cōdicōibꝫ ꝛ isto mō ibit ad padisum
Alias tales erunt de numero illoꝝ qui
noluerūt venire. Alij vero despexerūt ꝛ
illi sunt q̄ despiciūt remedia xp̄i ꝛ vadūt
ad demōes ꝛ sortilegos. vñ negligūt re
media xp̄i qui p̄ro medicina dedit nobis
vnū amplꝛisinū qd est tale. Signa āt
eos q̄ crediderint. hec sequent̄ in uomie
meo demōia eiciēt lig.lo.nouis serpētes
tollēt ꝛc̄. Nota q̄z dicit crediderunt nō
dicit apl̄i fuerūt dicit bñ hēbunt nō sani
erunt q̄z multis sanitas est nociua ꝛ ido
dicit bñ hēbunt q̄z qūo saniunt bñ habe
bunt q̄z hēbunt victimā que p̄ualet sa
nitati corp̄ali. Si āt vadunt ad sortile
gos negligendo nomē xp̄i erūt de nume
ro illoꝝ q̄ neglexerunt ꝛ iō ibunt ad infer
nuz ꝛ istā sniam q̄ seq̄tur. dedit deus cō
tra tales q̄ declinauerūt ad magos morte
moriat̄ Leuit̄.ij. Mā qñ vadunt ad ma
gos fornicant̄. q̄z pmisit fidē in baptmo
dñi cū dz sibi abrenūcia sathane ꝛ opibꝫ
et rñ det abrenuncio. Et iō dñ frangit p̄
missionē fornicat̄ scz eundo ad magos si
cut mulier q̄ fidē pmisit mariro suo ꝛ cū
alio fornicat̄. Tercij sunt q̄ peccāt per in
dignacōem ꝛ tales sunt blasphemantes
et iurātes. vnde illud pctm̄ maius est oi
bus alijs. vñ si nō eēt nisi istud est suffi
ciens ad destruēdum totuz munduz Et
nota ibi historiā leuit̄.xxiiij.de blasphō
ducto ad moysen ꝛ p̄sulto p̄us dño rñ
dit dicēs. educ blasphemuz extra castra
et ponāt illi q̄ audierūt man⁹ suas sup
caput ei⁹ ꝛ lapidet eū ppl̄us vniuersus.
Et ad filios isr̄l loq̄ris. hō qui maledixe
rit deo suo portabit iniq̄tatē suā ꝛ q̄ bla
phemauerit nomē dñi morte moriat̄. la
pidibꝫ eū obruet oīs mltitudo ppl̄i. No
ta q̄z dixit dñs q̄ lapidaret̄ ab oībus q̄z
pctm̄ tāgit oēs ꝛ ista ē puersitas hūana
q̄z nolūt ꝛc̄. Tera⁹ punct⁹ ē seueritas
dei virtual q̄z de⁹ punit illos sicut oñdit
tertia p̄s euāgelij. vñ dicit cum audisset
rex irat⁹ est ꝛc̄. vsq̄z succēdit. Nota tres
act⁹ ibi numeratos iuxta tria pctā p̄dcā.
Qñ p̄mus act⁹ est q̄z missis exercitibus
suis scz vt destruerēt terrā illoꝝ ꝛ illud
fit p̄tra pctm̄ blasphemie. q̄z p̄t̄ illa mi
nistri iusticie diuine destruxerūt terram
nrām aliqñ p̄ tēpestates. aliqñ p̄ frigidi
tates. aliqñ p̄ siccitates. aliqñ p̄ fulgura
qd oñditur p̄ silitudinē q̄z cū expugnat̄
aliqd castꝝ q̄ illi q̄ sunt a p̄te iferiori ex
pugnāt illos q̄ sunt ī castro cū arcubꝫ et
balistis ꝛ sagitt̄. ꝛ illi q̄ sūt ī castro defē
dunt se cum lapidibꝫ ita ē de nobis iurā
tibꝫ ꝛ blasphemātibꝫ q̄ balista oris ꝛ lin
gue mittim⁹ sagittas p̄tra deum ꝛ ip̄e se
defendit cū lapidibꝫ ꝛ iō nobis mittit tē
pestates. Actu valde benigne. q̄z mittit
lapillos cuz mittere deberet grossos la
pides. et ita pz q̄mō nos blasphemia pu
niam̄ Unde dz in Thobia. maledicī erūt
qui cōtēpserint te ꝛ p̄demnati erūt q̄ bla
phemauerūt te. thob. xiij. Cōtra aliud pec
catum q̄z nō celebram⁹ festa dicit. misit
seruos suos ꝛ occiderūt. Qñ dicit p̄didit
homicidas illos ꝛ p̄ter illō pctm̄ sūt mor
talitates. Et rō est q̄z p̄ que q̄s peccat.
p̄ B ꝛ torq̄tur. cum ḡ tolla⁹ suuz tp̄s rō
remouet nobis nr̄m tp̄s p̄ qd debe⁹ acq̄
rere merituz. Iō dt p̄ p̄s. Cum accepo
tp̄s ego iusticias iudicabo. ptz q̄mō per
istud pctm̄ puniunt̄. ꝛ ideo dz malachie
.iij. In penuria vos maledicti estl. quia
vos me fraudastis ꝛ configistis. Cōtra
illud pctm̄ q̄z vadim⁹ ad sortilegos mi
sit seruos vt succēderēt ciuitates scz ī in.
ferno ꝛ rō est bona. q̄z cum volum⁹ re
currere ad demōes rōnale est q̄ sim⁹ cū
ipis. ꝛ ideo dicit de⁹ per moysen Deut̄.
.xxxij. Generatio eēm peruersa est ꝛ īfide
les filij ipi me pnocauerūt in eo qui non

37

erat deus ⁊ irritauerit in vanitatibꝫ suis. et ego ꝓuocabo eos in eo qui non est populus ⁊ in gente stulta irritabo illos. ignis succensus est in furore meo. ⁊ ardebit vsq̄ ad inferni nouissima. ḡ prouideatur. ⁊ ista est seueritas dei. ḡ cū audisset rex ⁊c̄.

Dñica. xx. Sermo septimꝰ.

Nolite fieri imprudentes ꝫ intelligentes. Sermo noster erit de epl'a hodierna. Sed p̄mo dicamꝰ aue Maria. Pro declaracōne theātis Sciendū ꝙ in scriptura v̄tutes ⁊ opa v̄tuosa dicūtur sapiēcia. peccata v̄o dicūtur stulticie ⁊ insipientie. Ubi sciendū ꝙ nos sumus cōpositi ex duabꝫ naturis scz ex sb̄a spūali .s. ex anima rōnali ꝑ quā cōfirmamur deo. ⁊ corpe materiali ꝑ quod confirmamur bestijs ⁊ brutis. ⁊ ideo que q̄s agit ꝟm animā dicūtur v̄tutes Opa vero que agimus ꝟm corpus dicūtur vicia siue peccata. cū ꝑ illa simus similes brutis. ⁊ iō dicitur de illis q̄ agunt ꝟm animā Eccī. iij. Sapiēs cor ⁊ intelligibile abstinebit se de peccatis. ⁊ in opibꝫ iusticie successus habebit. De alijs vero q̄ sequūtur sensualitatez dicit̄ Dañ. xiij. sic fatui filij israhel nō recte iudicātes. neq̄ quod verꝝ est cognoscētes. cōdemnastis filiā israhel. Dicit nō iudicātes scz ꝑ intellectū rōnis ⁊ non cognoscētes scz ea que cōueniūt ⁊ cōcordāt parti principali anime scz cū qua debemꝰ omnia cōformare. Et ita patz quō virtuosi dicūtur prudentes. peccatores āt imprudētes. Et ideo paulus volens nos esse sapientes auisat nos in theāte dicens. Nolite fieri imprudētes ⁊c̄. ⁊ sic habet̄ materia Ergo videndū est de quolibet peccato mortali quō dicit̄ stulticia ⁊ insania. et v̄tutes ꝯtrario mō sunt sapiencia ⁊ prudencia. Uñ supbia est stulticia. humilitas autē sapiencia magna. ⁊ sic de alijs peccatis ⁊ v̄tutibꝫ cōtrarijs. Uñ ponende sunt v̄tutes ⁊ vicia ꝑ ordinē.

Primo supbia cui cōdicit huīlitas.
Scdo auaricia cui contradicit misericordia siue liberalitas.
Tercō luxuria cui cōtradicit mūdicia. siue castitas.
Quarto inuidia cui contradicit dilectio fraternalis.
Quīto gulositas cui ꝯdicit tp̄ancia.
Sexto ira cui contradicit concordia.
Septīo accidia cui cōdicit diligēcia

Primo ḡ supbia est stulticia. ⁊ huīlitas est prudēcia. qd̄ patet ꝑ similitudinez. quia si q̄s inueniat duas vias. vnā montosaz ⁊ petrosaz que ducit ad mortez ⁊ ꝑdicōez. Et alia sit plana q̄ ducit ad portā ⁊ vitaz. si talis accipiat viam petrosam alia dimissa. iudicabitur talis stultus. Ita est de supbia ⁊ humilitate que ducūt ad aliuz mūduz. attamē vna ad mortē. alia ad vitā. Supbia v̄o ducit ad mortem q̄ est petrosa ⁊ infecta. et plena erūpnis. qm̄ qui supbit sp̄ habz diuersa negocia exercere. Sed humilitas ducit ad vitā. ⁊ ad paradisuz. Job. xxij. Qui enī humiliatus fuerit erit in gloria et inclinauerit oculos ipē saluabit̄. Supbia vero ducit ad infernū. Uñ detur p̄mo exemplū de angelis ⁊ prīo de lucifero q̄ dixit. Ascendā sup altitudinem nubiū ⁊ silis ero altissimo actu illa via duxit ip̄m ad infernū. Itez eciā detur exemplū de homine de adam. q̄ ꝑ supbiaz eiectus est de paradiso. Et ideo dicit̄ Isa. xiiij. Verūtamen detrahens ad infernuz detrahens in ꝓfundū laci. Similit̄ adaz nisi egisset penitenciā fuisset ad infernuz et ideo Thobias dicit filio suo. Fili mi. supbiā nunq̄ in tuo sensu aut in tuo verbo dominari ꝑmittas. In ip̄a enī initiū sumpsit omīs ꝑdicō. Thob. iiij. ḡ sumatur via plana qm̄ dicit alibi scriptura eccles. x. Initiū supbie in hoīe apostatare

a deo quoniã ab eo qui fecit eum recessit cor eius. quia initiũ omnis peccati est superbia. qui tenuerit illam adimplebitur maledictis. ⁊ subuertet eum in finẽ. Cũ ḡ superbia ducat ad mortem. ⁊ humilitas ad vitã. apparet hanc esse sapienciaꝫ illam vero stulticiaꝫ. ḡ bene debet vitari superbia cum non faciat hominez prudẽtem ꝫ stultum. Et ideo dicit paulus ad Roma. prĩo. Euanuerũt in cogitacõnibus suis ⁊ obscuratuꝫ est insipiẽs cor eorum dicentes eni se esse sapientes stulti facti sunt. Dicit euanuerũt quia quando quis est sup̄bus cogitat ascendere tantũ et euanescit in cogitacõne. quia credit ascendere dimittendo bonaꝫ vitam que ducit sursuꝫ ad paradisuꝫ. sumendo viam illã que ducit deorsum ad infernum. Pone exempluꝫ de sacerdotibꝫ simplicibus dicentibꝫ bene ⁊ deuote horas quiduꝫ cogitãt beneficia euanescunt in cogitacõnibus. Itez de laycis mercatoribꝫ qui dum viuunt cogitãt prestare vel mutuare ad vsuram vt possunt habere thesaurũ ad dotandum filium vel filiam. et tales cogitacõnes vane sunt. Et sequit̃ et obscuratũ est cor eorum. quoniã sicut nubes obscurãt aerem. ita iste cogitacõnes obscurãt cor. ḡ caueam⁹ si nolum⁹ fieri insipientes ⁊c̃. ¶ Secũda stulticia est auaricia. Unde ꝙ auaricia sit stulticia. ⁊ misericordia prudencia. patet per similitudinez alicuius diuitis qui vendit bona sua. qui pecunijs in saculo collectis vult arripere iter. ꝫ consulitur sibi ab amico vt dimittat illam pecuniã. quoniam in innere sunt latrones qui pro certo ip̄m depredabuntur. Si talis renuit et pecuniam secum deportat ⁊ depredatur vsqꝫ ad camisiam. iudicabitur talis ꝓfecto stultus. Ita est de nobis qui habemus ire ad aliam ciuitatem. quia non habemus hic manentẽ ciuitatem sed futuraꝫ inquirimus. Et est passus quidã in quo omnes depredati sunt. scꝫ mors. et oportet omnes homines transire per illum passum. quoniam dominus noster Jhesus xp̄us met transiuit per illum. Unde scriptura dicit. Nonne hec oportuit pati xp̄m ⁊ ita intrare in gloriam suam. Luc̃ vltimo. Et in hoc passu latrones homines ⁊ animas depredantur. Latrones sunt mulier. filij. ⁊ alij parentes. scutiferi ⁊ sic de alijs. Ergo mittamus thesaurum ꝑ cambium scilicet dando pauperibus. ⁊ tunc cuꝫ cedula reddetur thesaurus in celo. Cedula est ista da pauperibus ⁊ habebis thesauros in celo. Mathei. xix. Unde nota hystoriam beati Laurentij qui decio imperatori petenti thesaurum respondit. Facultates ecclesie quas a me requiris manus pauperuꝫ in celum deportauerunt. Ergo faciamus similiter. ⁊ tunc dicet xp̄us nobis. Euge serue bone ⁊ fidelis. quia super pauca fuisti fidelis supra multa te constituam. Intra in gaudium domini tui. Mathei. xxv. Et ita patet quomodo liberalitas est prudencia. sed auaricia est stulticia. Auarus autem portat diuicias vsqꝫ ad mortem vbi depredatur. et nihil secum portat. Et tali post mortez dicet xp̄us. Quia non dedisti pecuniam meam ad mensam ⁊ ego veniens cum vsuris vtiqꝫ exegissem illam. Et astantibus dicet. Auferte ⁊c̃. Luce decimonono. Duo verba sequũtur. ⁊ ita patet largum esse sapientem. ⁊ auarum esse stultum. Unde prouerbiorum decimoquarto. Corona sapientium diuicie eorum. fatuitas stultorum imprudencia. ḡ Nolite fieri imprudentes. ¶ Quarta stulticia est luxuria. Unde luxuria est illd̃ peccatũ carnale quod cõmittitur p̄ter matrimoniũ quocũqꝫ modo fiat. ⁊ ista ẽ valde magꝫ stulticia. qd̃ pꝫ ꝑ silitudinẽ hoĩs q̃ in q̃daꝫ domo a ꝑte inferiori habebat paleã ⁊ stramĩa que sunt esca brutoruꝫ

⁊ desup habebat multos thesauros ⁊ la
pides precōsos Cū autez vigeret qua
dā hyeme frigus voluit calefieri ⁊ suc
cendit stramīa igne ⁊ cū gaudēdo calefi
eret cōbussit totū thesaurū ⁊ lapides p̄
ciosos Nonne talis iudicabit̄ fuisse im
prudēs Certū est ꝙ sic. Talis est luxu
riosus qui hz domū ⁊ animā in qua est
thesaurus magnus. scz rō ⁊ volūtas. et
superior porcō in qua rōne ⁊ volūtate ⁊
superiori porcōe sunt ꝟtutes ⁊ merita q̄
dicūtur thesauri. ⁊ sensualitas ē inferior
ꝑs in qua sunt palee ⁊ fenuz scz motus
carnales Vñ omīs caro fenū. Vñ ysa.
xl. Clama. ⁊ dixi. q̄d clamabo. oīs caro
fenuz ⁊ omīs gl'a eius quasi flos agri. ⁊
talis sensualitas nihil valet respectu rō
nis. Vnde paulus ad Ro. vij. Scio eī
qz nō habitat in me hoc est in carne mea
bonū. Vñ in rōne ⁊ volūtate ⁊c̄. sunt
thesauri scz fides spes ⁊ caritas ⁊ cetere
ꝟtutes. O q̄ti thesauri. sed conburūtur
qñ homo luxuriatur. qm̄ luxuria dicit̄ ig
nis. Vnde Job. xxxi dicit̄. Ignis est vs
q̄z ad ꝑdicōnez deuorās ⁊ omīa eradi
cās germina. ḡ caueamus ne incendam⁹
paleā scz carnem. quoniā tales sunt im
prudentes q̄ luxuriātur. Vñ paulus pri
mo ad Cor. ij. Animalis homo nō ꝑci
pit ea que sunt spūs dei. Spūs dei enim
est ille ⁊c̄. ⁊ non potest intelligere. ḡ au
diamus paulū. Nolite ⁊c̄. ¶ Quarta
stulticia est inuidia. Qz inuidia sit stul
ticia patz ꝑ similitudinē cuiusdā homīs
habentis inimicos ip̄m ꝑsequētes. qui
veniens ad flumē inuento ponte fregit il
lum anteq̄z trāsiret flumē. ⁊ tunc venien
tes inimici eius occiderūt eum. qui si nō
fregisset pontez anteq̄z transiret sed post
transitum saluus fuisset factus. Ita est
de nobis in hoc mūdo. qm̄ omnes habe
mus transire flumē aque scz infernū cuz
ponte qui dicitur amor siue dilectō ꝓxi
mi qui habet sex arcus. cum isto habem⁹
transire ⁊ non est alius pons ⁊ ideo dici
ad Roma. xiij. Qui enī diligit proximū
legem adimpleuit. Nā non adulterabis
etc̄. Plenitudo ḡ legis est dilectō. per
hāc eī tr̄nsim⁹ de morte ad vitā. Vñ isti
us pontis arcus sunt isti scz amor ⁊ dile
ctō patris ⁊ matris qui debet esse reuerē
cialis. Secūdus amor inimicoruz scili
cet nolle damnuz neq̄z eorum mortem
Vnde dicit scriptura. Ego autem dico
vobis diligite inimicos vestros. benefaci
te hijs qui oderunt vos. ⁊ orate pro ꝑ
sequentib⁹ ⁊ calumniātibus vos. Ma
thei. v. ¶ Terci⁹ amor est corporis scz
ꝓximi non luxuriādo cum proximo vel
cum ꝓxima. ¶ Quartus amor est pro
prij corporis. ¶ Quītus amor est bono
rū ꝓximi. ¶ Sext⁹ amor ē fame ꝓximi
Nos enim non debemus desiderare alie
na. quoniā radix omnium malorū est cu
piditas prīa ad Thymo. vj. Qui antez
frangit istū pontem est stultus. Et ideo
dicit scriptura. Possidebūt paruuli stul
ticiaz. paruuli sunt inuidi qui habent cor
ita paruū ꝙ non manet in eo nisi ip̄emet
Inuidi enī se inordinate diligunt. Sed
cor hominis celo ⁊ terra maius esse debe
ret. Et racō est quia in celo non stant ni
si iusti. tamen in corde hominis boni de
bent esse tam iusti q̄z eciā peccatores. pec
catores diligere debemus ac eoꝝ bonuz
ꝓcurare. Et ita patet quō inuidus dici
tur paruulus. Vnde Job. v. Paruulū
occidit inuidia turpiter. ¶ Quinta stulti
cia est gula. Qz autē gulositas est stulti
cia patet ꝑ similitudinem cuiusdaz fame
lici stulti qui venit ad domū cuiusdaz di
uitis qui parauerat bonos cibos quos
apposuit famelico. qui portans secum ve
nenum miscuit cibis ⁊ comedit ⁊ post
ea mortuus fuit Talis enim dicitur fu
isse merito stultus. vnde diues qui para
uit cibos est deus. de quo dicitur. Oculi
omniū in te sperāt domine ⁊c̄. Ipse enī

dedit nobis cibos quibꝫ sustẽtamur. attñ nos miscemꝰ venenũ. scz ꝑ superfluitatẽ hoc cum supflue comedimꝰ. Et istud venenum nos occidit ⁊ abbreuiat vitã taz spũalem q̃ꝫ corporalez ⁊ ita intoxicamꝰ cibũ ⁊ ideo consilium datur in scriptura. Eccli. xxxvij. Noli auidus esse in epulatione ⁊ nõ te effundas sup omẽz escam in multis em̃ escis erit infirmitas ⁊ auiditas appinquabit vsqꝫ ad coleraz ꝓpter crapulam multi obierũt qui aũt abstinens est adiciet vitaz. Et ita patet quõ auidi siue gulosi stulti sũt qm̃ occidũt seip̃os ⁊ cõcordat alibi scriptura loquens de auidis. Prouerb. ꝑmo. Stulti ea que sibi sunt noxia cupiũt ⁊ imprudẽtes odibũt sciaz ¶ Sexta stultitia est iracũdia. ꝙ autez iracundia sit stultitia. patet per similitudinem alicuius habentis aliquez annexum sibi cuiꝰ vult scindere vestes ⁊ nõ potest illi vestes scindere cum sit a ꝑte posteriori qui videns ꝙ nõ põt frangere vestes alterius nisi ventre ⁊ corpore suo ꝑforato ponit sibiꝑ̃i gladium per ventrẽ ⁊ occidit seip̃m. talis est stultus merito iudicandꝰ. huic similis est iracundꝰ qui ꝓ frangendis vestimentis alterius corporis quod est vestis anime seip̃m occidit. non enim potest alterius occidere animã qꝛ illa ẽ incorruptibilis. Vel vestis eciam dicit fama ⁊ ad frangendũ vestimenta vel alterius corporis vel famam primo iracundus ꝑforat animam suaz. vnde iratus primo se occidit in anima percutiens se gladio ire. De quo dñs. Mat. xxviij ayt ad petrũ. Omẽs enĩ qui acceperint gladiuz gladio peribũt. qđ intelligit vel intelligi potest de gladio ire. vñ dauid ĩ ps. xxxvj. Gladius intret in corda ip̃orũ ⁊c. Non eĩ potest intelligi de gladio materiali. qꝛ est exceptõ qꝛ sũt multi hodie accipiẽtes gladiũ materialẽ qui non moriũtur gladio. Itẽ nec de gladio iudicij. qm̃ multi fuerũt homicide qui acta penitencia saluãtur. ꝗ sine exceptõe potest intelligi de ira q̃ prĩo occidit illuz qui eã possidet. ⁊ sic est stulticia. Iõ dicit scp̃tura. Ne sis velox ad irascenduz qꝛ ira ĩ sinu stulti requiescit. In sinu. i. in corde. ꝗ Nolite fieri ⁊c. Eccs. v. ¶ Septĩa stulticia est accidia. Qꝛ accidia sit stulticia patet ꝑ similitudinez. Vbi notãduz ꝙ in quadã villa erant nundine in quodã die. ⁊ fuit bonũ forũ de rebus. qꝛ illud qnod añ constabat ⁊ appreciabatur centũ frãcis. in nũdinis habebat ꝓ vno. Et tunc homo volens emere victualia. dormiens ⁊ excitatus a muliere sua noluit emere. ꝫ voluit prandere. ⁊ post pn̄diũ iterꝫ obdormiuit. ⁊ nõ emit aliquid in nundinis. post vo mortuus est. nonne talis est stultus. Patz ꝙ sic. Ita est de accidiosis in opibꝫ victualibꝫ. qui ꝑ modica huius mũdi bona possunt redimere infinitam penam in alio mũdo. ꝫ accidiosi negligũt. ¶ Et nota parabolã que est Math. xviij. Homo quidã rex om̃e debituz remisit suo ꝓcidẽti ad pedes domini. ac dicenti. Paciam habe in me. Ita nos ĩ pñti vita cũ paucis lacrimis possumus emere mĩaz dei. ⁊ redimere penã inferni. ⁊ hoc q̃diu durãt nundine scz q̃diu durat pñs vita. ꝫ post mortem cum mille milibꝫ lacrimis non p̃t emi mĩma ps mĩe dei. qꝛ iã transacte sunt nũdine ⁊ oĩa cara sunt. Qꝛ ãt tps in alio mũdo carũ sit pz in hystoria Lu. xvj. de diuite epulone ⁊c. ꝗ q̃diu durãt nundine emamus tã cuz lacrimis ⁊ ieiunijs q̃ꝫ cũ vigilijs ⁊ disciplinis ⁊ alijs q̃buscunqꝫ. ⁊ agamus pniaz ⁊ ita erimus diligentes. qm̃ possumꝰ in opibꝫ terrenis sp laborare ⁊ cũ hoc esse ociosi. qđ pz qm̃ ille cognoscit fuisse ociosus ĩ die qñ ad domũ redit in sero nihil portat. Ita est de terrenis cũ laborauerĩt in mũdanis ĩ vita si ñ portent bona opera ad paradisuz. tales iudicabũtur stulti. ymmo maxĩe stulti. ⁊ ideo ꝓuerb. xij. dicitur de diligentibꝫ et accidiosꝫ. Qui opatur terrã suã saciabit

pane qui autē sectat̄. ociū stultissimus est prouer. xij. Locat terrā corp⁹ quoniam de terra factū est vñ formauit igitur Gene. ij. Locat ociosū stultissimū vñ. nō posuit positiuū. s. stultū nec ꝯpatiuuz scz stultiorē sed ponit suplatiuū. scz stultissimū. vnde accidios⁹ dicit̄ esse stult⁹ in hoc mūdo. qz nō vult agere penitētiā ⁊ stultior. quia ꝑdit gloriaz paradisi. ⁊ stultissim⁹ quia meret̄ penā inferni ꝑpetuā ergo nolite

¶ Dominica. xxj. Sermo primus

Hora septima reliquit euz febris Johānis. q̄rto capitulo. originalter. Sermo n̄r erit de sancto euangelio dn̄ice pn̄tis ⁊ si placet deo habebimus multas bonas doctrinas ad illuminatōez intellectus ⁊ ꝯsolatōz aīaꝝ ⁊ corectōz vite ⁊ pctōꝝ Saluret̄ vgo maria Inpn̄ti s̄mone cogitaui habere modū laboratoris seu ortalani volētis seminare bonū semē seu plantas Qui p̄mo arat ⁊ p̄parat bonā terrā ⁊c̄ Terra bona ⁊ fructuosa ē hijstoria euāgelical' ī cāpo seu orto euāgelij exarata. Dicat̄ hijstoria euāgelij. Erat q̄dā regul⁹ ⁊c̄ Aratur sic ista terra mouēdo questionē quare vocat ip̄m regulū ⁊ nō regē Solutō qz nō habebat nisi vnā ciuitatē ꝑ q̄ nota ꝙ quia antiquit⁹ erat tāta ambitō regēdi vel dominādi ī qualibet ciuitate erat vn⁹ rex q̄ dicebat̄ regul⁹ sicut mō vn⁹ ep̄us alias nō dicebat̄ ciuitas De h̄ auc̄tas Terra canaā ī v. regulos diuidebat̄ gaze⁹ ⁊ azocios ascalonitas getheos ⁊ acchoronitas Josue. xiij. Alij qui habebāt multas ciuitates dicebāt̄ reges ¶ Et sequit̄. Cui⁹ fili⁹ infirmabat̄ capharnaū ⁊c̄. Nota circa h̄ qd̄ ih̄us sibi dixit. Nisi signa ⁊ ꝓdigia videritis Diceret aliquis quare xp̄us rep̄hēdebat eū cū tn̄ tanta deuotōe veniebat ad eū. Dico ꝙ xp̄s sic eū dure rep̄hendit, ꝓpter modicā credentiā q̄z habebat q̄d patet in hoc ꝙ rogabat eū. Ut descenderet ⁊ sanaret filiū eius ex quibꝫ pater dubitauit quia si ip̄z verū deuz credidisset sciret. ꝙ nō esset loc⁹ vbi nō eēt de⁹ Diffidebat ḡ regul⁹ ⁊ nō plene credidit qz honorē dedit p̄sentie corpali petens vt descenderet corporalit̄ Sed melius Fecit ille centurio dicens xp̄o Dn̄e puer meus iacet paliticꝰ in domo. ⁊ male torquetur Et ait ih̄us Ego veniaz ⁊ curabo euz Et centurio Dn̄e nō sū dignus vt intres sub tecto meo ⁊c̄ Iste habebat verā fidē credens ꝙ xp̄s pn̄s ⁊ absens coporaliter poterat sanare filiaz suam Ideo non fuit a christo reprehens⁹ sed ꝯmendat⁹ qz christ⁹ dicebat sequentibus se Amen dico vobis. non inueni tantā fidē in israhel Secund⁹ defectus istius reguli notat̄ in hoc qd̄ dixit sibi christus. Nisi signa ⁊ prodigia videritis nō creditis. Nota dt̄. Nisi videritis ⁊ non dicit audieritis quia dicit apostolus. ꝙ fides est ex auditu. auditus autez per verbum christi Ad Ro. x. Nunq̄z vos vidistis trinitatem tamen. creditis Et ista veritas quomodo ī trauit ī corde vestro pz ꝙ n̄ ꝑ oculos nec gustū nec tactū sed per aures. audiendo scripturas doctrinas verissimas. Idē de miracul' christi dicendum est que firmiter credimus quāuis ea non viderimus. Et sic patet ꝙ est fides ex auditu Et quia ille regul⁹ audiuerat iā miracula christi quomodo scilicet christus solo verbo curabat infirmos suscitabat mortuos ⁊c̄. Et tamen ad huc nō credebat. sed volebat videre. Ideo reprehēdit̄ a christo cū dicit Nisi signa ⁊c̄ quasi dicat. Nōne sufficit audire patet ex hijs ꝙ mō essent multi rep̄hendendi. Dicunt multi q̄d sit homo de paradiso. de inferno. de purgatorio. nullus venit ad nos ista nobis manifestans. quibꝫ dici potest rep̄hēsorie id quod dixit christus regulo scz nisi videritis. ⁊c̄